

Teorie Galois

July 25, 2021

1 Curs 1 - Corpuri și spații liniare

Definiții: inel, corp, exemple, morfism de corpuri; izomorfism, automorfism.

Observație 1.1 $f : F \rightarrow E$ morfism de corpuri implică

$$\forall k \in \mathbb{Z}, x \in F, f(kx) = kf(x), f(x^k) = (f(x))^k.$$

Teorema 1.1 Un corp comutativ este un domeniu de integritate.

Teorema 1.2 Orice morfism de corpuri este injectiv.

Teorema 1.3 $\sigma : F \simeq E$, izomorfism corpuri $\Rightarrow \sigma^* : F[X] \rightarrow E[X]$, izomorfism de inele.

(σ^* morfism surjectiv; $\sigma^*(f) = 0 \Rightarrow \sigma(a_k) = 0 \Rightarrow a_k = 0$)
 $F \leq K$, subgrup :

$$\begin{cases} (F, +) \leq (F, +) \\ (F^*, \cdot) \leq (K^*, \cdot), \text{ subgrup} \end{cases}$$

Exemplu 1.1 $\mathbb{Q} \leq \mathbb{R} \leq \mathbb{C}$

$d \in \mathbb{Z} - \{0, 1\}$, d liber de pătrate ($\nexists p$ prim : $p^2 | d$)

$$\mathbb{Q}(\sqrt{d}) \leq \mathbb{C}, \mathbb{Q}(\sqrt{d}) = \{a + b\sqrt{d} \mid a, b \in \mathbb{Q}\}, \text{Aut } \mathbb{Q}(\sqrt{d}) = \{1_{\mathbb{Q}(\sqrt{d})}, u\}.$$

$$u(a + b\sqrt{d}) = a - b\sqrt{d} \Rightarrow (u(\sqrt{d}))^2 = u(d) = d \Rightarrow u(\sqrt{d}) = \pm\sqrt{d}.$$

Teorema 1.4 \mathbb{Q} este cel mai mic subcorp al lui \mathbb{C} .

(F subcorpul prim al lui $\mathbb{C} \Rightarrow 1 \in F \Rightarrow \mathbb{Z} \subset F \Rightarrow \mathbb{Q} \subseteq F$)

Caracteristica unui corp

F corp comutativ

car $F = p$, dacă $p \cdot 1 = 0$, p minim, altfel car $F = 0$.

- i) p prim;
- ii) $n \cdot 1 = 0$ în $F \Rightarrow p|n$.

Demonstrație.

i) Presupunem că $p = rq \Rightarrow \underbrace{p \cdot 1}_{=0} = (r \cdot 1)(q \cdot 1) \xrightarrow[\text{integr}]{\text{dom}} r \cdot 1 = 0$ sau $q \cdot 1 = 0$, fals!

ii) Fie $r \neq 0$ și $r < p$, $n = pq + r \Rightarrow \underbrace{n \cdot 1}_{=0} = \underbrace{pq \cdot 1}_{=0} + r \cdot 1 \Rightarrow r \cdot 1 = 0$, fals!

■

Teorema 1.5 F grup de caracteristică $p \Rightarrow (x \pm y)^p = x^p \pm y^p$.

Demonstrație. $(x \pm y)^p = x^p + \sum_{k=1}^{p-1} \underbrace{C_p^k}_{=0} x^{p-k} (-y)^k \pm y^p$ și inducție. ■

Teorema 1.6

- i) car $F = 0 \Rightarrow \mathbb{Q} \subseteq F$, până la izomorfism.
- ii) car $F = p \Rightarrow \mathbb{Z}_p \subseteq F$, până la izomorfism.

Demonstrație.

i) $\forall n \in \mathbb{N}^*, n \cdot 1 \neq 0 \Rightarrow (n \cdot 1)^{-1} \in P$ subcorpul prim \Rightarrow

$$(m \cdot 1)(n \cdot 1)^{-1} \in P \Rightarrow \mathbb{Q} \subseteq \underbrace{P}_{\text{def } P} \subseteq \mathbb{Q}.$$

ii) $F' = \{0, 1, 2, \dots, p-1\} \simeq \mathbb{Z}_p, x \cdot 1 \leftarrow \hat{x}$. Așadar rezultă că F' izom.

\mathbb{Z}_p nu are subcorpuri proprii. ($F'' \subseteq \mathbb{Z}_p \Rightarrow |F''| \mid p \Rightarrow F'' = \mathbb{Z}_p$).

■

Teorema 1.7 Fie f ireductibil, $f \in K[X] \Rightarrow K \leq K[X]/(f) = K_1$, K_1 este corp.

Demonstrație. $K[X]$ euclidian $\Rightarrow K[X]$ principal.

Arăt că (f) este maximal.

$$(f) \subseteq \underbrace{(h)}_I \subseteq K[X] \Rightarrow h|f, f \text{ ireductibil, avem:}$$

$$h \sim 1 \Rightarrow (h) = K[X] \text{ sau } h \sim f \Rightarrow (f) = (h).$$

$$k \rightsquigarrow k + (f), f \text{ are rădăcina } x + (f) \text{ în } K_1$$

Reciproca (f) maximal $\Rightarrow f$ ireductibil. Presupunem că:

$$f = gh \in (f) \Rightarrow g \in (f) \text{ sau } h \in (f), (f) \text{ prim.}$$

$$\Rightarrow f|g \text{ sau } f|h \Rightarrow f \sim g \text{ sau } f \sim h \Rightarrow f \text{ ired.}$$

■

Extindere finită: $F \leq E$ dacă $\dim_F E (= [E:F]) < \infty$, unde F este subcorp al lui E .

Teorema 1.8

$$F \leq L \leq E$$

$$[L:F] < \infty, [E:L] < \infty \Rightarrow [E:F] < \infty \text{ și } [E:F] = [L:F] \cdot [E:L].$$

Demonstrație.

$$B_1 = \{e_i\}_i \text{ bază în } {}_L E$$

$$B_2 = \{f_j\}_j \text{ bază în } {}_F L$$

$$\Rightarrow B = \{e_i f_j\}_{(i,j)} \text{ bază în } {}_F E.$$

Liniara independență:

$$\sum_{i,j}^* a_{ij} e_i f_j = 0, a_{i,j} \in F \Rightarrow \sum_i^* \left(\sum_j^* a_{ij} f_j \right) e_i = 0$$

Sistem de generatori:

$$z \in E \Rightarrow z = \sum_i^* b_i e_i, b_i \in L \Rightarrow b_i = \sum_j^* a_{ij} f_j.$$

■

Consecințe:

- 1) $[E:F] = 1 \Rightarrow E = F$.
- 2) $F \leq L \leq E, [E:F] = [L:F] \rightarrow E = L$.
- 3) $[E:F] = p$ (prim) \Rightarrow nu sunt corpuri intermediare.

2 Seminar 1

Exercițiu 2.1 $F \leq E$, $[E : F] = 1 \Rightarrow E = F$.

Soluție 2.1

$$\forall x \in E, \exists f \in F : x = f \cdot 1 \in F \Rightarrow x \in F.$$

Exercițiu 2.2 $\left. \begin{array}{l} F \leq L \leq E \\ [E : F] = [L : F] \end{array} \right\} \Rightarrow E = L.$

Soluție 2.2 Avem $[E : F] = [L : F] \cdot [E : L] \stackrel{ip}{\Rightarrow} [E : L] = 1 \stackrel{ex.1}{\Rightarrow} E = L.$

Exercițiu 2.3 ${}_{\mathbb{Q}}\mathbb{Q}(\sqrt{2})$ spațiu liniar cu baza $\{1, \sqrt{2}\}$.

sau: $\sqrt{2}$ rădăcina lui $X^2 - 1$, $(\sqrt{2})^2 = 1 \Rightarrow {}_{\mathbb{Q}}\mathbb{Q}(\sqrt{2})$ are baza $\{1, \sqrt{2}\}$.

Exercițiu 2.4 Fie $f = X^4 + X + 1 \in \mathbb{Z}_2[X]$.

- i) Arătați că f este ireductibil în $\mathbb{Z}_2[X]$;
- ii) Construiți tabelele de compoziție în $\mathbb{Z}_2(y)$, unde y este rădăcină a lui f .

Soluție 2.3

i) f nu are rădăcină în \mathbb{Z}_2 ($f(\hat{0}) \neq \hat{0}$, $f(\hat{1}) \neq \hat{0}$).

Presupunem că $f = gh$ cu $g = X^2 + a_1X + a_2$ și $h = X^2 + b_1X + b_2$, $a_i, b_i \in \mathbb{Z}_2 \Rightarrow$

$$\Rightarrow \begin{cases} a_1 + b_1 = \hat{0} \\ a_1b_1 + a_2 + b_2 = \hat{0} \\ a_1b_2 + a_2b_1 = \hat{1} \\ a_2b_2 = \hat{1} \Rightarrow a_2 = b_2 = \hat{1} \Rightarrow a_1b_1 = \hat{0}, a_1 + b_1 = \hat{1}. \end{cases}$$

fals!

ii) Avem $y^4 = y + 1$.

Observăm că ${}_{\mathbb{Z}_2}\mathbb{Z}_2(y)$ are baza $\{1, y, y^2, y^3\}$.

Obținem $\mathbb{Z}_2(y) = \{\hat{0}, \hat{1}, y, y + \hat{1}, y^2, y^2 + \hat{1}, y^2 + y, y^2 + y + 1, y^3, y^3 + \hat{1}, y^3 + y, y^3 + y^2, y^3 + y^2 + y, y^3 + y + \hat{1}, y^3 + y^2 + y + \hat{1}\}$.
 $|\mathbb{Z}_2(y)| = 16$.

Exercițiu 2.5 ${}_{\mathbb{Q}}\mathbb{Q}(\sqrt[3]{3})$ are baza $\{1, \sqrt[3]{3}, \sqrt[3]{3^2}\}$ pentru că $(\sqrt[3]{3})^3 = 3$.

Exercițiu 2.6 $\mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt[3]{3}, \sqrt{7}) \geq (\mathbb{Q}(\sqrt{2}))(\sqrt[3]{3}) \geq \mathbb{Q}(\sqrt{2}) \geq \mathbb{Q}$.

Soluție 2.4

$\mathbb{Q}(\sqrt{2})$ are baza $\{1, \sqrt{2}\} = B_1$.

$\mathbb{Q}(\sqrt{2})\mathbb{Q}(\sqrt[3]{3})$ are baza $\{1, \sqrt[3]{3}, \sqrt[3]{9}\} = B_2$.

$\mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt[3]{3})\mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt[3]{3}, \sqrt{7})$ are baza $\{1, \sqrt{7}\} = B_3$.

Atunci $\mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt[3]{3}, \sqrt{7})$ are baza $B = B_1 B_2 B_3$.

Exercițiu 2.7 Să se studieze ireductibilitatea lui $f = X^2 + aX + b$, $a, b \in K$.
 $K \in \{\mathbb{Z}_3, \mathbb{Z}_5, \mathbb{Q}\}$.

Soluție 2.5 Fie α o rădăcină pentru f .

Atunci

$$(2\alpha + a)^2 = a^2 - 4b, \quad (a^2 + a\alpha + b = 0|4).$$

f ired în $K[X] \iff a^2 - 4b \notin K^2 = \{k^2 | k \in K\}$.

Pentru \mathbb{Z}_3 ,

$$K^2 = \{0, 1\}.$$

$$a^2 - 4b \notin K^2 \iff a^2 - 4b = 2 \text{ în } \mathbb{Z}_3$$

Pentru \mathbb{Z}_5 ,

$$K^2 = \{0, 1, 4\}.$$

$$a^2 - 4b \notin K^2 \iff a^2 - 4b = 2 \text{ sau } = 3 \text{ în } \mathbb{Z}_5$$

Se determină a, b .

Exercițiu 2.8 Arătați că mulțimea subcorpurilor lui \mathbb{R} este infinită.

Soluție 2.6

$$\mathbb{Q}(\sqrt[n]{2}) \leq \mathbb{R}, \quad [\mathbb{Q}(\sqrt[n]{2}) : \mathbb{Q}] = n.$$

Exercițiu 2.9 Arătați că $\forall n \in \mathbb{N}^*, \exists K: \mathbb{Q} \leq K \leq \mathbb{R}, [K : \mathbb{Q}] = n, (K = \mathbb{Q}(\sqrt[n]{z}))$.
Rezultă ext. $\mathbb{Q} \leq \mathbb{R}$ infinită.

Exercițiu 2.10 Determinați subcorpurile lui \mathbb{C} care conțin pe \mathbb{R} .

Soluție 2.7 $\mathbb{R} \leq K \leq \mathbb{C}$ și $[\mathbb{C} : \mathbb{R}] = 2, [\mathbb{C} : \mathbb{R}] \Rightarrow K = \mathbb{R}$ sau $K = \mathbb{C}$.

3 Curs 2 - Elemente algebrice

Fie $F \leq E$, $a \in E$.

Definiție 3.1 Spunem că a alg/F dacă $\exists f \in F[X]$, $f \neq 0$, astfel încât, $f(a) = 0$.

Definiție 3.2 Spunem că a $transc/F$ dacă a nu e alg/F .

Definiție 3.3 Extinderea $F \leq E$ este algebrică dacă $\forall a \in E$, a alg/F .

- 1) $\forall a \in F$, a alg/F , fiind rădăcină pentru $X - a$.
- 2) $\mathbb{Q} \leq \mathbb{R}$, $\sqrt{2}$ alg/\mathbb{Q} , $f = X^2 - 2$, e, π $transc/\mathbb{Q}$.
- 3) $K \leq K(X)$, X $transc/K$.
- 4) $\mathbb{R} \leq \mathbb{C}$ alg : $\forall a = x + iy$ e rădăcină pentru $X^2 - 2xX + x^2 + y^2$.

4 Polinom minimal

Fie $F \leq E$, a alg/F , $a \in E$. Vom face următoarea notație:

$$m_a \stackrel{not}{=} Irr(a, F),$$

unde prin $Irr(a, F)$ înțelegem: ireductibil în $F[X]$, coeficient dominant 1 și are pe a rădăcină. (m_a ireductibil sau de grad minim).

Teorema 4.1 Fie $f \in F[X]$ cu $f(a) = 0$ și $g = m_a$. Atunci $g \mid f$.

Demonstrație.

Vom folosi metoda reducerii la absurd, așa că vom presupune că $g \nmid f$.
Din faptul că g este ireductibil rezultă că:

$$(g, f) = 1 \Rightarrow \exists h_1, h_2 \in F[X] \text{ astfel încât:}$$
$$h_1g + h_2f = 1, \text{ pentru } X = a.$$

Adică $0 = 1$, fals! ■

Teorema 4.2

$$\begin{cases} \mathbf{1)} & \alpha \text{ alg}/K \Rightarrow K(\alpha) = K[\alpha] \\ \mathbf{2)} & K(\alpha) = K[\alpha] \Rightarrow \alpha \text{ alg}/K \end{cases}$$

Demonstrație.

1)

$$K(\alpha) = \left\{ \frac{f(\alpha)}{g(\alpha)} \mid f, g \in K[X], g(\alpha) \neq 0 \right\}.$$

Fie $h = m_\alpha$. Cum $g(\alpha) \neq 0 \Rightarrow h \nmid g$, h ireducibil $\Rightarrow (h, g) = 1$.

$$\begin{aligned} &\Rightarrow \exists u, v \in K[X] : uh + vg = 1 \Rightarrow v(\alpha)g(\alpha) = 1 \Rightarrow \\ &\Rightarrow \frac{1}{g(\alpha)} = v(\alpha) \Rightarrow \frac{f(\alpha)}{g(\alpha)} = f(\alpha)v(\alpha) \in K[\alpha] \Rightarrow \\ &\Rightarrow K(\alpha) \subseteq K[\alpha] \subseteq K(\alpha). \end{aligned}$$

2) Din $K(\alpha) = K[\alpha] \Rightarrow \forall \frac{f(\alpha)}{g(\alpha)} \in K[\alpha]$. Iau g cu $\text{grad} \geq 1 \Rightarrow$

$$\frac{1}{g(\alpha)} = v(\alpha) \in K[X].$$

Fie $\bar{f} = vg - 1$ cu rădăcina α . $\bar{f} \in K[X]$, $\bar{f} \neq 0$ altfel

$$vg = 1 \Rightarrow g \in v \in (K[X]) = K^*$$

contradicție cu $\text{grad} g \geq 1$.

Așadar $\alpha \text{ alg}/K$. ■

Teorema 4.3 Orice extindere finită e algebrică.

Demonstrație. Fie $K \leq L$ cu $[L:K] = n$ și $a \in L$.

Avem $\{1, a, \dots, a^n\}$ lin. dep. în ${}_K L \Rightarrow \exists k_0, k_1, \dots, k_n \in K$ nu toate nule, astfel încât:

$$\sum_{i=0}^n k_i a^i = 0 \Rightarrow a \text{ rădăcina polinomului.}$$

$$f = \sum_{i=0}^n k_i X^i \neq 0 \Rightarrow a \text{ alg}/K.$$

■

Teorema 4.4 $\alpha \text{ alg}/F \Rightarrow \dim_F F(\alpha) = \text{grad } m_\alpha$.

Demonstrație. Fie $m_\alpha = X^n + a_{n-1}X^{n-1} + \dots + a_0 \in F[X]$. Atunci rezultă că:

$$\alpha^n = -a_{n-1}\alpha^{n-1} - \dots - a_0.$$

$$\alpha^{n+i} = \sum_{0 \leq K \leq n-1} b_K \alpha^K \Rightarrow B = \{1, \alpha, \dots, \alpha^{n-1}\} \text{ sistem de generatori în } {}_F F(\alpha).$$

B lin. indep., altfel $\text{grad } m_\alpha < n$. Deci B bază în ${}_F F(\alpha)$. ■

Teorema 4.5 Fie $K \leq L$ și $[L:K] = n$. Atunci $\exists \alpha_1, \dots, \alpha_n \text{ alg}/K$, astfel încât $L = K(\alpha_1, \dots, \alpha_n)$.

Demonstrație. Fie B bază în ${}_K L = \{\alpha_1, \dots, \alpha_n\}$. Atunci

$$L = \left\{ \sum_1^n k_i \alpha_i \mid k_i \in K, \forall i \right\} \subseteq K[\alpha_1, \dots, \alpha_n] \stackrel{\alpha_i \text{ alg}}{=} K(\alpha_1, \dots, \alpha_n) \subseteq L.$$

pentru că $[L:K] < \infty$ ■

5 Extinderi prin adjuncționare

Fie $F \leq E$, $S \subseteq E$.

$$F(S) = \bigcap_{\substack{K \leq E \\ F \cup S \subseteq K}} K \text{ corpul obținut prin adjuncționare.}$$

$$S = \{x_1, \dots, x_n\} \Rightarrow F(S) = F(x_1, \dots, x_n) \text{ și } F(S_1 \cup S_2) = (F(S_1))(S_2).$$

$$F[S] = \bigcap_{\substack{R \text{ subinel în } E \\ F \cup S \subseteq R}} R \text{ subinel obținut prin adjuncționare.}$$

$F(S)$ este corpul de fracție al lui $F[S]$.

$$F(S) = \left\{ \frac{A}{B} \mid A \in F[S], B \in F[S], B \neq 0 \right\}.$$

Definiție 5.1 $K \leq L$ este *extindere simplă* dacă $\exists \alpha \in L : L = K(\alpha)$. α : element primitiv al lui L peste K .

Teorema 5.1 (Teoremă de structură)

Fie $L = K(\alpha)$. Arătați că:

- 1) $\alpha \text{ alg}/K \Rightarrow K(\alpha) \simeq K[X]/(m_\alpha)$.
- 2) $\alpha \text{ transc}/K \Rightarrow K(\alpha) \simeq K(X)$.

Demonstrație.

$$\begin{aligned} f: K[X] &\rightarrow K(\alpha) \\ k &\rightsquigarrow k \\ X &\rightsquigarrow \alpha \end{aligned}$$

Rezultă că $\text{Im } f = K[\alpha]$.

1)

$$\begin{aligned} \text{Ker } f &= \{P \in K[X] \mid f(P) = P(\alpha) = 0\} = (m_\alpha) \\ & \quad (P(\alpha) = 0 \Rightarrow m_\alpha \mid P) \end{aligned}$$

Obținem $K[X]/(m_\alpha) \simeq K[\alpha] \stackrel{\alpha \text{ alg}}{=} K(\alpha)$.

2)

$$\text{Ker } f = \{P \mid P(\alpha) = 0\} = 0 \Rightarrow K[X] \simeq K[\alpha].$$

dom. integritate

■

6 Seminar 2

Exercițiu 6.1 Fie a o rădăcină pentru $f = X^3 - X + 1 \in \mathbb{Q}[X]$

- a) Determinați b^{-1} în $\mathbb{Q}(a)$ și a^{-1} în $\mathbb{Q}(a)$, unde $b = 1 - 2a + 3a^2 \in \mathbb{Q}(a)$.
- b) Determinați $m_c \in \mathbb{Q}[X]$, $c = 1 + a - 2a^2$.
- c) Arătați că $\mathbb{Q}(a) = \mathbb{Q}(c)$.

Soluție 6.1

a) f ired, altfel ar avea un factor de grad 1 cu coeficient în \mathbb{Q} , fals!

Deci

$$m_a = f \Rightarrow_{\mathbb{Q}} \mathbb{Q}(a) \text{ are baza } \{1, a, a^2\}.$$

$$f(a) = 0 \Rightarrow a(a^2 - 1) = -1 \Rightarrow a(1 - a^2) = 1 \Rightarrow a^{-1} = 1 - a^2.$$

$$b^{-1} = x + ya + za^2, \quad x, y, z \in \mathbb{Q}.$$

$$bb^{-1} \Rightarrow (1 - 2a + 3a^2)(x + ya + za^2) = 1$$

Din indentificarea coeficienților, obținem:

$$x = \frac{6}{11}, y = -\frac{7}{11}, z = -\frac{8}{11}$$

b) Obținem m_c astfel:

$$\begin{cases} 1 + a - 2a^2 = c & | a \\ a^3 - a + 1 = 0 & | 2 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} ac = a + a^2 - 2a^3 \\ 0 = 2a^3 - 2a + 2 \end{cases}$$

-----(+)

$$\begin{cases} ac = a^2 - a + 2 & | 2 \\ c = 1 + a - 2a^2 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} 2ac = 2a^2 - 2a + 4 \\ c = 1 + a - 2a^2 \end{cases}$$

-----(+)

$$2ac + c = 1 - a + 4 \Rightarrow a(2c + 1) = 5 - c$$

$$\Rightarrow a = \frac{5 - c}{2c + 1} \quad (c \neq -\frac{1}{2})$$

$$c = -\frac{1}{2} \Rightarrow c = 5, \text{ fals!}$$

$$f = m_a \Rightarrow \left(\frac{5 - c}{2c + 1}\right)^3 - \frac{5 - c}{2c + 1} + 1 = 0 \Rightarrow m_c = X^3 + X^2 - 8X + 11.$$

c)

$$\left. \begin{array}{l} a = \frac{5-c}{2c+1} \in \mathbb{Q}(c) \Rightarrow \mathbb{Q}(a) \subseteq \mathbb{Q}(c) \\ c = 1 + a - 2a^2 \in \mathbb{Q}(a) \Rightarrow \mathbb{Q}(c) \subseteq \mathbb{Q}(a) \end{array} \right\} \Rightarrow \mathbb{Q}(a) = \mathbb{Q}(c).$$

Sau: $\mathbb{Q} \subseteq \mathbb{Q}(c) \subseteq \mathbb{Q}(a)$

$$[\mathbb{Q}(a) : \mathbb{Q}] = 3 = \text{grad } m_a = \text{grad } m_c = [\mathbb{Q}(c) : \mathbb{Q}] \Rightarrow \mathbb{Q}(a) = \mathbb{Q}(c).$$

Exercițiu 6.2

Fie $X^3 - X + 1 \in \mathbb{Q}[X]$ și a o rădăcină a sa.

Determinați: $\left\{ \begin{array}{l} \text{i) } \frac{3a^2+2}{a^2+4} \text{ în } \mathbb{Q}(a) \\ \text{ii) } \text{Irr}(\beta^{-1}, \mathbb{Q}), \text{ unde } \beta = 2 - a + a^2. \end{array} \right.$

Soluție 6.2

i)

$$\frac{3a^2 + 2}{a^2 + 4} = x + ya + za^2, \text{ cu } x, y, z \in \mathbb{Q}.$$

Folosim $a^3 - a + 1 = 0$.

$$\text{Obținem: } x = \frac{53}{101}, y = \frac{10}{101}, z = \frac{50}{101}.$$

ii) Ca mai sus, obținem:

$$\beta^{-1} = \frac{7}{11} + \frac{a}{11} - \frac{2a^2}{11}.$$

Și scriu a în funcție de β^{-1} .

$$\begin{cases} 11\beta^{-1} = 7 + a - 2a^2 \\ 0 = a^3 - a + 1 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} 11\beta^{-1}a = 7a + a^2 - 2a^3 \\ 0 = 2a^3 - 2a + 2 \\ \text{-----}(+) \end{cases}$$

$$\begin{cases} 11\beta^{-1}a = 5a + a^2 + 2 \\ 11\beta^{-1} = 7 + a - 2a^2 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} 22\beta^{-1}a = 10a + 2a^2 + 4 \\ 11\beta^{-1} = 7 + a - 2a^2 \end{cases} \Bigg| \begin{matrix} (+) \\ \Rightarrow \end{matrix} 11a + 11 = 11(\beta^{-1} + 2a\beta^{-1})$$

Așadar avem:

$$a + 1 = \beta^{-1} + 2a\beta^{-1} \Rightarrow a(1 - 2\beta^{-1}) = \beta^{-1} - 1$$

$$\Rightarrow a = \frac{\beta^{-1} - 1}{1 - 2\beta^{-1}}, \beta^{-1} \neq \frac{1}{2} \Bigg\} \Rightarrow \left(\frac{\beta^{-1} - 1}{1 - 2\beta^{-1}} \right)^3 + \frac{1 - \beta^{-1}}{1 - 2\beta^{-1}} + 1 = 0 \Rightarrow \dots \text{grad } Irr \beta^{-1} = 3.$$

Exercițiu 6.3

Fie a răd. ptr. $X^3 - X + 1 \in \mathbb{Q}[X]$.

i) $b = 1 - a + a^2$, $c = 2 + a - 2a^2$ din $\mathbb{Q}(a)$. Determinați $Irr(b^{-1}c, \mathbb{Q})$.

ii) $b = 2 + a - a^2$, $c = 1 + 3a + 2a^2$. Determinați $Irr(bc^{-1}, \mathbb{Q})$.

Soluție 6.3

i)

$$d = b^{-1}c = -4a^2 - a + 5.$$

Scriu a în funcție de d , astfel:

$$a = \frac{d + 11}{4d - 5}.$$

ii)

$$d = \frac{-10}{11}a^2 + \frac{5}{11}a + \frac{2}{11} \Rightarrow a = \frac{2 - d}{2d + 1}$$

$$Irr(d, \mathbb{Q}) = 13X^3 + 14X^2 - 13X + 7.$$

Exercițiu 6.4

Fie $z = a + bi \in \mathbb{C}$. Să se arate că $z \text{ alg}/\mathbb{Q} \iff \begin{cases} a \text{ alg}/\mathbb{Q} \\ b \text{ alg}/\mathbb{Q} \end{cases}$.

Soluție 6.4

\Rightarrow Fie A corpul numerelor algebrice peste \mathbb{Q} .

$z \text{ alg}/\mathbb{Q} \Rightarrow$

$$\exists f \in \mathbb{Q}[X], f \neq 0, f(z) = 0.$$

$$\bar{z} \in A \iff f(\bar{z}) = 0, f(z) \Rightarrow f(\bar{z}).$$

$$a = \frac{z + \bar{z}}{2}, b = \frac{z - \bar{z}}{2i} \Rightarrow a, b \in A.$$

\Leftarrow $a, b, i \in A \Rightarrow z \in A$.

Observație

$A = \{a \in \mathbb{C} \mid a \text{ alg}/\mathbb{Q}\}$ este corp.

Mai general, dacă $K \leq L$, $A = \{\alpha \in L \mid \alpha \text{ alg}/K\}$,

Atunci A este corp.

$\alpha, \beta \in A$

$$\Rightarrow [K(\alpha, \beta) : K] < \infty \Rightarrow K \leq K(\alpha, \beta) \text{ alg} \Rightarrow K(\alpha, \beta) \subseteq A.$$

$$\Rightarrow \alpha \pm \beta, \alpha\beta, \beta^{-1} (\beta \neq 0) \in A \Rightarrow A \text{ corp.}$$

Exercițiu 6.5

Fie $F \leq L$. $A = \{a \in L \mid a \text{ alg}/K\}$ și fie $u \in L$. Fie $f \in K[X]$, $\text{grad } f \geq 1$.

Atunci $u \in A \iff f(u) \in A$.

Soluție 6.5

\Rightarrow

$$\left. \begin{array}{l} u \in A \\ A \text{ corp} \end{array} \right\} \Rightarrow f(u) \in A.$$

\Leftarrow

$$f(u) \in A \Rightarrow \exists g \in K[X], g \neq 0, \text{ astfel încât } g(f(u)) = 0.$$

Fie $h = gf$, deci avem că $h(u) = 0$. Folosim faptul că $g \neq 0 \Rightarrow h \neq 0$. (f are $\text{grad } f \geq 1$) rezultă că $u \in A$.

Exercițiu 6.6

Fie $f \in \mathbb{Q}[X]$, $\text{grad } f \geq 1$. Atunci $f(\Pi)$ *transc*/ \mathbb{Q} și $f(e)$ *transc*/ \mathbb{Q} .

Exercițiu 6.7

Determinați $\mathbb{R}(\sqrt{2} + i\sqrt{3})$.

Soluție 6.6

Mai mult, dacă $z \in \mathbb{C} - \mathbb{R}$, $\mathbb{R}(z) = \mathbb{C}$.

$\mathbb{R} \leq \mathbb{R}(z) \leq \mathbb{C} \Rightarrow \mathbb{R}(z) = \mathbb{R} \Rightarrow z \in \mathbb{R}$ fals! sau $\mathbb{R}(z) = \mathbb{C}$.

Exercițiu 6.8

Determinați $\text{Irr}(1 + \sqrt{2}, \mathbb{Q})$.

Soluție 6.7

Notăm $a = 1 + \sqrt{2}$.

$\Rightarrow (a - 1) = \sqrt{2} \Rightarrow a^2 - 2a - 1 \Rightarrow a$ soluție pentru $X^2 - 2X - 1 \in \mathbb{Q}[X]$ ired.

$\Rightarrow \text{Irr}(1 + \sqrt{2}) = X^2 - 2X - 1$.

Exercițiu 6.9

Arătați că $\mathbb{Q}\left(\frac{\sqrt{3}}{\sqrt{2}}\right) = \mathbb{Q}(\sqrt{6})$.

Soluție 6.8

$$\frac{\sqrt{3}}{\sqrt{2}} = \frac{\sqrt{6}}{2} \in \mathbb{Q}(\sqrt{6}).$$

$$\sqrt{6} = 2 \cdot \frac{\sqrt{3}}{\sqrt{2}} \in \mathbb{Q}\left(\frac{\sqrt{3}}{\sqrt{2}}\right)$$

În general, dacă $\left. \begin{array}{l} u \in \mathbb{Q} \\ \sqrt{u} \notin \mathbb{Q} \end{array} \right\} \Rightarrow \exists d$ liber pătrate. $\mathbb{Q}(\sqrt{u}) = \mathbb{Q}(\sqrt{d})$.

$$u = \frac{p}{q}, q \neq 0, p, q \in \mathbb{Z} \Rightarrow \sqrt{u} = \sqrt{\frac{p}{q}} = \frac{\sqrt{pq}}{q} \Rightarrow q\sqrt{u} = \sqrt{pq}.$$

$$pq = a^2d \Rightarrow q\sqrt{u} = a\sqrt{d} \Rightarrow \mathbb{Q}(\sqrt{u}) = \mathbb{Q}(\sqrt{d})$$

7 Curs 3 - Tranzitivitatea extinderii algebrice

Teorema 7.1

Fie $K \leq L \leq F$. Avem $F \text{ alg}/K \Leftrightarrow F \text{ alg}/L$ și $L \text{ alg}/K$.

Demonstrație. \Rightarrow Din $K \leq L \Rightarrow F \text{ alg}/L$.

$$\left. \begin{array}{l} \alpha \in L \subseteq F \\ F \text{ alg}/K \end{array} \right| \Rightarrow \alpha \text{ alg}/K.$$

\Leftarrow Fie $\alpha \in F \Rightarrow \alpha \text{ alg}/L \Rightarrow$

$$\exists f = \sum_i^* \beta_i X^i, f \neq 0, f(\alpha) = 0, \beta_i \in L, \forall i \Rightarrow \alpha \text{ alg}/K(\beta_0, \dots, \beta_n)$$

$$\beta_i \in L, L \text{ alg}/K \Rightarrow \beta_i \text{ alg}/K, \forall i \Rightarrow [K(\beta_0, \dots, \beta_n) : K] < \infty. \quad (1)$$

Cum $\alpha \text{ alg}/K(\beta_0, \dots, \beta_n) \Rightarrow [K(\alpha, \beta_0, \dots, \beta_n) : K(\beta_0, \dots, \beta_n)] < \infty$ și împreună cu (1) rezultă că $[K(\alpha, \beta_0, \dots, \beta_n) : K] < \infty \Rightarrow \alpha \text{ alg}/K \Rightarrow F \text{ alg}/K$. ■

K - izomorfisme

Fie $K \leq L, K \leq L_2$.

Definiție 7.1 Funcția $f : L_1 \rightarrow L_2$ este K - izom dacă 1) f izomorfism de corpuri; 2) $\forall a \in K, f(a) = a$.

Observație 7.1 Pentru $\alpha \text{ transc.}/K \Rightarrow K(\alpha) \stackrel{K\text{-izom}}{\simeq} K(X)$.

Teorema 7.2 Fie $K \leq L; \alpha, \beta \in L$.

I) $\alpha, \beta \text{ alg}/K \Rightarrow$

$$\mathbf{1) } Irr(\alpha, K) = Irr(\beta, K) \Leftrightarrow \mathbf{2) } \exists f : K(\alpha) \rightarrow K(\beta)$$

cu K -izom, $f(\alpha) = \beta$

II) $\alpha, \beta \text{ transc}/K \Rightarrow \exists f : K(\alpha) \rightarrow K(\beta), K$ - izom, unde $f(\alpha) = \beta$.

Demonstrație. I) Vom arăta că $\mathbf{1) } \Rightarrow \mathbf{2) }$. Avem

$$\begin{aligned} K(\alpha) &\simeq K[X]/(Irr(\alpha, K)) \simeq K(\beta). \\ P(\alpha) &\leftarrow P + (Irr(\alpha, K)) \rightarrow P(\beta). \end{aligned}$$

$\mathbf{2) } \Rightarrow \mathbf{1) }$ Fie $Irr(\alpha, K) = f; Irr(\beta, K) = g$. Avem K - izom :

$$\varphi : K(\alpha) \rightarrow K(\beta) \text{ cu } \varphi(\alpha) = \beta.$$

$$\varphi(f(\alpha)) = f(\beta) \Rightarrow f(\beta) = 0 \Rightarrow g/f; g, f \text{ ired. } \Rightarrow f = g.$$

II) Avem $K(\alpha) \simeq K(X) \simeq K(\beta)$. ■

Exemplu 7.1

$$f: \mathbb{Q}(\sqrt{2}) \rightarrow \mathbb{Q}(-\sqrt{2}) = \mathbb{Q}(\sqrt{2}).$$

$$a + b\sqrt{2} \rightsquigarrow a - b\sqrt{2}.$$

Exemplu 7.2

$$f: \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}, z \rightarrow \bar{z}.$$

Exemplu 7.3

$$f: \mathbb{Q}(\sqrt[3]{3}) \rightarrow \mathbb{Q}(\epsilon\sqrt[3]{3}) \text{ cu } \epsilon \text{ rădăcină pentru } X^2 + X + 1.$$

$$a + b\sqrt[3]{3} + c\sqrt[3]{9} \rightsquigarrow a + \epsilon b\sqrt[3]{3} + \epsilon^2 c\sqrt[3]{9}.$$

Observăm că $\sqrt[3]{3}, \epsilon\sqrt[3]{3}, \epsilon^2\sqrt[3]{3}$ rădăcină pentru $X^3 - 3 \in \mathbb{Q}[X]$.

Exemplu 7.4

Dacă $f \in K[X]$ ireductibil și $\{x_i\}_{i=1, \dots, n}$ sunt rădăcinile sale, atunci:
 $f_{ij}: K(x_i) \rightarrow K(x_j)$ este K - izom.

8 Înciderea algebrică a unui corp

$K \leq L$ și $A = \{\alpha \in L \mid \alpha \text{ alg}/K\}$. A corp ($\alpha, \beta \in A \Rightarrow K(\alpha, \beta) \subseteq A$, pentru că:

$$[K(\alpha, \beta) : K] < \infty \Rightarrow \alpha\beta, \alpha \pm \beta, \beta^{-1} \in A, \beta \neq 0, \forall \beta \notin A, \beta \text{ transc}/A.$$

A: înciderea algebrică a lui K în L .

Exemplu 8.1 Mulțimea A , a numerelor algebrice din $\mathbb{C} \rightarrow$ are cardinal χ_0 .

$$(\alpha \in \mathbb{C}, \alpha \text{ alg}/\mathbb{Q} \rightarrow P = \text{Irr } \alpha \in \mathbb{Q}[X]).$$

Mulțimea $A_1 = A \cap \mathbb{R}$ a numerelor algebrice din \mathbb{R} .

$$\mathbb{Q} \leq A_1 \leq A \xrightarrow{\text{teorema Bernstein}} \text{card } A_1 = \chi_0.$$

Definiție 8.1 \bar{K} este **încidere algebrică** a lui K dacă: $K \leq_{\text{alg}} \bar{K}$ și

$$(\forall \alpha \notin \bar{K}, \alpha \text{ transc}/\bar{K}) \Leftrightarrow (\forall \alpha \text{ alg}/\bar{K}, \alpha \in \bar{K}).$$

Definiție 8.2 K **algebric închis** dacă $\bar{K} = K$.

Teorema 8.1 Fie K corp comutativ, $f \in K[X]$, $\text{grad } f \geq 2$. Atunci $\exists L$, $K \leq L$, astfel încât f are o rădăcină în L .

Demonstrație. Din lema lui Krull, $\exists M$ ideal maximal, astfel încât

$$(f) \subseteq M \subseteq K[X].$$

$K[X]$ inel principal $\Rightarrow \left. \begin{array}{l} M = (g) \\ M \text{ maximal} \end{array} \right\} g \text{ ired.}$

Fie $L = K[X]/M$.

$\sigma: K \rightarrow L$, $\sigma(a) = a + M$, σ injectiv., fiind morfism de corpuri.

$f(x + M) = f(X) + M = M = O_L \Rightarrow x + M$ rădăcină pentru f în L .

■

Corolar 1

1) Dacă $\{f_1, \dots, f_n\} \subseteq K[X]$, atunci $\exists L$, $K \leq L$ astfel încât $\forall f_i$, f_i are o rădăcină în L .

2) Fie $f \in K[X]$. Atunci $\exists L$, $K \leq L$, astfel încât f se descompune în $L[X]$ în factori de gradul I .

Lemma 1 Fie $K \leq L$, L algebric închis. Atunci $\overline{K}_L = \{\alpha \in L \mid \alpha \text{ alg}/K\}$ e algebric închis și $\overline{K}_L \text{ alg}/K$.

Demonstrație.

$$\left. \begin{array}{l} \text{Fie } f \in \overline{K}_L[X], \text{ grad } f \geq 1 \\ L \text{ algebric închis} \end{array} \right\} \Rightarrow \exists \alpha \in L, f(\alpha) = 0$$

$$\Rightarrow \alpha \text{ alg}/\overline{K}_L, \overline{K}_L \text{ alg}/K \Rightarrow \alpha \text{ alg}/K$$

$$\Rightarrow \alpha \in \overline{K}_L, \text{ adică } \overline{K}_L \text{ algebric închis.}$$

■

Teorema 8.2 (Teorema de existență a închiderii algebrice) $\forall K$ corp comutativ, $\exists \overline{K} \geq K$ închidere algebrică a lui K .

Demonstrație. Construim \overline{K}_1 , astfel încât $K \leq \overline{K}_1$ și \overline{K}_1 algebric închis.

Fie

$$T = \{f \in K[X] \mid \text{grad } f \geq 1\} \subseteq K[X].$$

$(T = K[X] - K)$. Căutăm un corp în care $\forall f \in T$, f are o rădăcină în acel corp.

Introduc variabilele $(X_f)_{f \in T}$. (Câte una pentru fiecare polinom f).

Fie

$$G = \{f(X_f) \mid f \in T\} \subseteq K[X_f \mid f \in T].$$

Dacă T este infinită, atunci

$$K[X_f | f \in T] = \bigcup_{\substack{J \subseteq T \\ J \text{ finit}}} K[X_j | j \in J]$$

Deci, $G \subsetneq K[X_f | f \in T]$ și fie $M \supseteq (G)$.

Observație: $(G) \neq K[X_f | f \in T]$, altfel $1 = f_1(X_{f_1})g_1 + \dots + f_n(X_{f_n})g_n$.

Iau o extindere \tilde{K} a lui K , astfel încât f_1, \dots, f_n , au rădăcinile $\alpha_1, \dots, \alpha_n$ în \tilde{K} .

Înlocuiesc X_{f_i} cu α_i și obțin $1 = 0$, fals! ■

Fie $L_1 = K[X_f | f \in T] / M$ corp. $\forall f \in T$, f are o rădăcină în $L_1 : X_f + M$.
Continuând astfel, obținem:

$$K \subseteq L_1 \subseteq \dots \subseteq L_n \subseteq L_{n+1} \subseteq \dots,$$

unde orice polinom din L_n are o rădăcină în L_{n+1} .

Fie

$$\bar{K}_1 = \bigcup_{i \in \mathbb{N}^*} L_i.$$

Avem: 1) $K \subseteq \bar{K}_1$;

2) \bar{K}_1 corp ($\alpha \in L_i, \beta \in L_j$ ($i \leq j$) $\Rightarrow \alpha, \beta \in L_j \Rightarrow \alpha - \beta, \alpha\beta, \alpha^{-1}$ (pentru $\alpha \neq 0$) $\in L_j \subseteq \bar{K}_1$)

3) \bar{K}_1 algebric închis.

(Fie $f \in \bar{K}_1[X]$,

$$f = a_0 + a_1X + \dots + a_nX^n ; a_0 \in L_{i_0}, a_1 \in L_{i_1}, \dots, a_n \in L_{i_n}$$

și $j_0 = \max(i_0, \dots, i_n) \Rightarrow f \in L_{j_0}[X] \Rightarrow$

$$\left. \begin{array}{l} \Rightarrow \exists \alpha \in L_{j_0+1} \subseteq \bar{K}_1 \\ f(\alpha) = 0 \end{array} \right\} \Rightarrow f = (X - \alpha)f_1$$

Repet pentru $f_1, \dots \Rightarrow f$ are toate rădăcinile în \bar{K}_1).

Aplicând apoi Lema rezultă teorema.

Proposition 2 Orice corp finit nu este algebric închis.

Demonstrație. Fie $K = \{0, 1, a_1, \dots, a_n\}$ și

$$f = X(X-1) \prod_{i=1}^n (X - a_i) + 1 \in K[X].$$

f nu are rădăcini în K , pentru că $f(x) = 1, \forall x \in K$. ■

9 Seminar 3

Exercițiu 9.1 $[K : \mathbb{Q}] = 2 \Leftrightarrow K = \mathbb{Q}(\sqrt{d})$ (d liber de pătrate, $\sqrt{d} \notin \mathbb{Q}$.)

Soluție 9.1

\Leftarrow ” $[\mathbb{Q}(\sqrt{d}) : \mathbb{Q}] = \text{grad Irr } \sqrt{d} = 2$, pentru că $\text{Irr } \sqrt{d} = X^2 - d$.

\Rightarrow ” Fie $u \in K - \mathbb{Q}$, $[K : \mathbb{Q}] = 2$, $\dim_{\mathbb{Q}} K = 2 \Rightarrow \{1, u\}$ bază în ${}_{\mathbb{Q}}K$

$$\Rightarrow K = \{a + bu \mid a, b \in \mathbb{Q}\} \Rightarrow K = \mathbb{Q}(u).$$

(sau direct: $u \in K - \mathbb{Q}$, $[K : \mathbb{Q}] = 2 \Rightarrow K = \mathbb{Q}(u)$).

În particular,

$$u^2 \in K = \mathbb{Q}(u) \Rightarrow \exists a, b \in \mathbb{Q} : u^2 = a + bu$$

$$\Rightarrow \underbrace{\left(u - \frac{b}{2}\right)^2}_{= v \notin \mathbb{Q}} = \underbrace{a^2 - \frac{b^2}{4}}_{= c \in \mathbb{Q}}. \text{ Deci } v \text{ răd. pentru } X^2 - c \in \mathbb{Q}[X] \text{ și } \sqrt{c} \notin \mathbb{Q}.$$

Așadar, $K = \mathbb{Q}(u) = \mathbb{Q}(v) = \mathbb{Q}(\sqrt{c}) = \mathbb{Q}(\sqrt{d})$ cu d liber pătrate, unde $v = u - \frac{b}{2}$.

Exercițiu 9.2 Fie K corp finit, $|K| = q$:

a) Determinați numărul polinoamelor de grad 2, monice, ireductibile din $K[X]$;

b) Determinați numărul polinoamelor de grad 3, monice, ireductibile din $K[X]$.

Soluție 9.2

a) Fie $P = X^2 + aX + b \in K[X]$, monic.

$$P \longrightarrow (a, b) \in K^2.$$

Notăm:

$$P_2 = \{P \mid P \text{ de grad 2, monic}\}, |P_2| = |K^2| = q^2.$$

Să calculăm numărul polinoamelor reductibile din P_2 .

P reductibil dacă:

$$P = (X - \alpha)^2 \text{ în număr de } q, \alpha \in K.$$

sau

$$P = (X - \alpha)(X - \beta) \text{ în număr de } C_q^2, \alpha, \beta \in K, \alpha \neq \beta.$$

Numărul cerut este:

$$q^2 - q - C_q^2 = q(q-1) - \frac{q(q-1)}{2} = \frac{q(q-1)}{2} = \frac{q^2 - q}{2}.$$

b) Notă

$$P_3 = \{X^3 + aX^2 + bX + c \mid a, b, c \in K\} \Rightarrow |P_3| = q^3.$$

Calculăm numărul polinoamelor reducibile din P_3 .

Polinoamele reducibile au forma:

- $P = (X - \alpha) \underbrace{(X^2 + aX + b)}_{\text{ired}}, \alpha, a, b \in K$

$P \rightarrow$ în număr de $q \cdot \frac{q^2 - q}{2}$ (pct. a)).

sau

- $P = (X - \alpha)^2 (X - \beta), \alpha, \beta \in K$
 $P \rightarrow$ sunt q^2 .

sau

- $P = (X - \alpha)(X - \beta)(X - \gamma)$ cu $\alpha, \beta, \gamma \in K$ distincte.
 $P \rightarrow$ în număr de $C_q^3 = \frac{q(q-1)(q-2)}{6}$.

Deci numărul cerut este:

$$\begin{aligned} q^3 - q \cdot \frac{q^2 - q}{2} - q^2 - \frac{q(q-1)(q-2)}{6} &= \frac{q^3}{2} - \frac{q^2}{2} - \frac{q^3 - 3q^2 + 2q}{6} \\ &= \frac{2q^3 - 2q}{6} = \frac{q^3 - q}{3}. \end{aligned}$$

Exercițiu 9.3 Să se construiască corpuri cu 4, 8, 9 elemente.

Soluție 9.3

Un corp finit nu are caracteristica 0 $\Rightarrow \exists p$ prim, astfel încât:

$$\mathbb{Z}_p \leq K, \dim_{\mathbb{Z}_p} K = n \Rightarrow |K| = p^n.$$

$$\forall x \in K, x = \sum_{i=1}^n a_i e_i, a_i \in \mathbb{Z}_p.$$

Pentru $|K| = 4$ sau $|K| = 8$, caut polinoamele ireductibile de grad 2 sau 3 peste \mathbb{Z}_2 .

$$\mathbb{Z}_2 \leq K = \mathbb{Z}_2(\alpha).$$

$$\dim_{\mathbb{Z}_2} K = [\mathbb{Z}_2(\alpha) : \mathbb{Z}_2] = \text{grad Irr } \alpha = 2 \text{ sau } \text{Irr } \alpha = 3.$$

- $X^2 + X + 1$ nu are rădăcini în $\mathbb{Z}_2 \Rightarrow$ este ireductibil.

$$\Rightarrow K = \mathbb{Z}_2(\alpha), \text{ cu } \alpha \text{ răd. a lui } X^2 + X + 1, \text{ are 4 elemente.}$$

•• $X^3 + X + 1$ nu are rădăcini în $\mathbb{Z}_3 \Rightarrow$ este ireductibil

$\Rightarrow K = \mathbb{Z}_2(\beta)$, cu β rădăcinăa lui $X^3 + X + 1$, are 8 elemente.

••• $|K| = 9 = 3^2 \Rightarrow$ caut un polinom ireductibil de grad 2 peste \mathbb{Z}_3 .

$$f = X^2 + 1 \text{ ired în } \mathbb{Z}_3[X].$$

$$K = \mathbb{Z}_3(\gamma), \gamma \text{ rădăcină pentru } f.$$

10 Curs 4 - Corp de descompunere

Fie K corp comutativ. Avem echivalența:

- $$\left\{ \begin{array}{l} - K \text{ corp algebric închis;} \\ - K \text{ nu are ext. alg. proprii;} \\ - \text{orice polinom din } K[X] \text{ are o rădăcină în } K; \\ - \text{orice polinom din } K[X] \text{ are toate rădăcinile în } K; \\ - \text{orice polinom din } K[X] \text{ se descompune în factori liniari în } K[X]; \\ - \text{singurele polinoame ireductibile din } K[X] \text{ au gradul 1.} \end{array} \right.$$

Definiție 10.1 Fie $f \in K[X]$, $\text{grad } f \geq 1$. **Corpul de descompunere** al lui f este o extindere algebrică a lui K , astfel încât:

- $$\left\{ \begin{array}{l} - \text{conține toate rădăcinile lui } f; \\ - f \text{ nu are toate rădăcinile în niciun subcorp propriu} \end{array} \right.$$

Notăție: \mathcal{C}_f

$$\mathcal{C}_f = K(\alpha_1, \dots, \alpha_n) \text{ cu } \alpha_1, \dots, \alpha_n \text{ rădăcinile lui } f.$$

Exemple

1)

$$f = X^2 - 2 \in \mathbb{Q}[X]. \mathcal{C}_f = \mathbb{Q}(\sqrt{2}).$$

2)

$$f = X^4 - 2 \in \mathbb{Q}[X], f \text{ are rădăcini } \pm \sqrt[4]{2}; \pm i\sqrt[4]{2}. \mathcal{C}_f = \mathbb{Q}(\sqrt[4]{2}, i).$$

3)

$$f = X^4 - 2 \in \mathbb{R}[X] \Rightarrow \mathcal{C}_f = \mathbb{R}(\sqrt[4]{2}, i) = \mathbb{C}.$$

Rădăcini de ordin n ale unității:

Fie $f = X^n - 1 \in K[X]$.

$$U_n = \{\alpha \in L \mid \alpha^n = 1\} \text{ (gradul rădăcinii).}$$

$$(U_n, \cdot) \leq (L^*, \cdot)_{\text{finit}}$$

U_n e generat de o rădăcină primitivă de grad n (ordin) a lui 1.

- Dacă $\text{car } K = 0$ sau $\text{car } K = p \nmid n$, atunci f are rădăcini distincte.
- Dacă $\text{car } K = p \mid n$, atunci $f = (X^m - 1)^{p^k}$. $n = p^k m$, $p \nmid m$.

Rădăcinile lui f sunt rădăcinile lui $X^m - 1$, cu ordinul de multiplicitate p^k . Problema se reduce la cazul $p \nmid n$.

(U_n, \cdot) grup ciclic.

Numărul rădăcinilor primitive (generatori de ordin n) este:

$$\varphi(n) = n \prod_{i=1}^k \left(1 - \frac{1}{p_i}\right) \text{ cun } n = p_1^{\alpha_1} \dots p_k^{\alpha_k}.$$

x^k are ordin $n \Leftrightarrow (n, k) = 1$. (de la grupuri ciclice).

Fie α o rădăcină primitivă a lui 1.

$$\text{Irr}(\alpha, \mathbb{Q}) = F_n \mid X^n - 1.$$

Teorema 10.1

- 1) $F_n \in \mathbb{Z}[X]$;
- 2) $\text{grad } F_n = \varphi(n)$;
- 3) orice rădăcină a lui F_n e rădăcină primitivă și reciproc.

Proposition 3 $X^n - 1 = \prod_{d \mid n} F_d(X)$, pentru că $F_d \mid (X^d - 1) \mid (X^n - 1)$ și

$$n = \sum_{d \mid n} \varphi(d) \text{ grad } F_d.$$

Exercițiu 10.1 Determinați diverse polinoame ciclotomice.

$$X^2 - 1 = \underset{F_1}{(X - 1)} \underset{F_2}{(X + 1)}$$
$$\text{grad } F_2 = \varphi(2) = 2 \cdot \left(1 - \frac{1}{2}\right) = 1.$$

$$X^3 - 1 = (X - 1)(X^2 + X + 1) = F_1 F_3.$$

$$\text{grad } F_3 = 3 \left(1 - \frac{1}{3}\right) = 2.$$

$$X^4 - 1 = (X - 1)(X + 1)(X^2 + 1) = F_1 F_2 F_4$$

$$\text{grad } F_4 = 4 \cdot \left(1 - \frac{1}{2}\right) = 2 \Rightarrow F_4 = X^2 + 1.$$

$$X^5 - 1 = (X - 1)(X^4 + X^3 + X^2 + X + 1) = F_1 F_5.$$

$$\text{grad } F_5 = 5 \left(1 - \frac{1}{5}\right) = 4 \Rightarrow F_5 = X^4 + X^3 + X^2 + X + 1.$$

$$X^6 - 1 = (X - 1)(X + 1)(X^2 + X + 1)(X^2 - X + 1) = F_1 F_2 F_3 F_6$$

$$\text{grad } F_6 = 6 \left(1 - \frac{1}{2}\right) \left(1 - \frac{1}{3}\right) = 2 \Rightarrow F_6 = X^2 - X + 1.$$

$$X^7 - 1 = (X - 1)(X^6 + X^5 + \dots + X + 1) = F_1 F_7.$$

$$\text{grad } F_7 = 7 \left(1 - \frac{1}{7}\right) \Rightarrow F_7 = X^6 + X^5 + \dots + X + 1.$$

11 Seminar 4

Exercițiu 11.1

- i) Determinați polinoamele de grad 2 și 3, ireductibile în $\mathbb{Z}_2[X]$.
- ii) Determinați polinoamele de grad 2, ireductibile în $\mathbb{Z}_3[X]$.

Soluție 11.1

- i) $f = X^2 + aX + b \in \mathbb{Z}_2[X]$, de grad 2.

f ireductibil $\Leftrightarrow f$ nu are rădăcini în \mathbb{Z}_2 .

$$\left. \begin{array}{l} a = b = 0 \\ a = 0, b = 1 \rightarrow X^2 + 1 = (X + 1)^2 \\ a = 1, b = 0 \end{array} \right\} \text{reductibile.}$$

$a = 1 = b \rightarrow X^2 + X + 1$ ireductibil.

$f = X^3 + aX^2 + bX + c \in \mathbb{Z}_2[X]$, de grad 3.

f ireductibil $\Leftrightarrow f$ nu are rădăcini în \mathbb{Z}_3 .

$a = b = c = 0 \rightarrow$ reductibil.

$a = b = 0, c = 1 \rightarrow X^3 + 1$ reductibil.

$a = 0, b = 1, c = 0 \rightarrow$ reductibil.

$a = 1, b = c = 0 \rightarrow$ reductibil.

$a = 1, b = 1, c \in \{0, 1\} \rightarrow$ reductibil.

$a = 0, b = 1, c = 1 \Rightarrow f = X^3 + X + 1$ **ireductibil**.

$a = 1, b = 0, c = 1 \Rightarrow f = X^3 + X^2 + 1$ **ireductibil**.

ii) $f = X^2 + aX + b \in \mathbb{Z}_3[X]$

$a = b = 0 \rightarrow$ **reductibil**.

$a = 0, b = 1 \rightarrow X^2 + 1$ **ireductibil**.

f ireductibil $\Leftrightarrow f$ nu are rădăcini în \mathbb{Z}_3 .

$a = 1, b \in \{0, 1\} \rightarrow (X = -2X \text{ în } \mathbb{Z}_3[X])$ reductibil.

$a = 0, b = 2, f = X^2 + 2 = X^2 - 1$ reductibil.

$a = 1, b = 2 \Rightarrow f = X^2 + X + 2$ **ireductibil**.

$a = 2, b \in \{0, 1\} \rightarrow$ reductibil.

$a = 2, b = 2 \rightarrow f = X^2 + 2X + 2$ **ireductibil**.

Mai sunt și alte polinoame, cu coeficientul dominant 2, asociate în divizibiliculu cele de mai sus.

$$\left. \begin{array}{l} 2X^2 + 2 \\ 2X^2 + 2X + 1 \\ 2X^2 + X + 1 \end{array} \right\} \text{ ireductibile}$$

Exercițiu 11.2 Rădăcinile lui $X^n - a \in K[X]$.

Soluție 11.2

Fie α o rădăcină a lui $X^n - a \Rightarrow$

$$\alpha^n = a.$$

Facem substituția $X = \alpha y$

$$\Rightarrow X^n - a = \alpha^n y^n - a = a(y^n - 1).$$

Fie ε o rădăcină primitivă a lui 1.
 Atunci celelalte rădăcini ale lui 1 sunt $\{1, \varepsilon, \varepsilon^2, \dots, \varepsilon^{n-1}\}$.
 Deci

$$\mathcal{C}_{X^n - a, K} = K(\alpha, \varepsilon).$$

Rădăcinile lui $X^n - a$ sunt $\alpha, \alpha\varepsilon, \dots, \alpha\varepsilon^{n-1}$.

Exercițiu 11.3 Fie $K \subseteq L$ cu $[L : K] = 2$.

i) Dacă car $K \neq 2$, atunci $\exists \alpha$ rădăcină pentru

$$\underbrace{X^2 - a}_{\text{ired}} \in K[X] : L = K(\alpha);$$

ii) Dacă car $K = 2$, atunci $\exists \alpha$ rădăcină pentru

$$\underbrace{X^2 + a}_{\text{ired}} \text{ sau } \underbrace{X^2 + X + a}_{\text{ired}} \in K[X]$$

astfel încât $L = K(\alpha)$.

Soluție 11.3

Fie $K \leq K(\beta) \leq L$, cu $\beta \notin K \Rightarrow 2 = [L : K(\beta)] \cdot \underbrace{[K(\beta) : K]}_{\neq 1}$.

$L = K(\beta)$, $[L : K] = 2 \Rightarrow \text{grad Irr } \beta = 2$.

$$\text{Irr } \beta = a_0 + a_1X + X^2.$$

i) car $K \neq 2$.

$$a_0 + a_1X + X^2 = a_0 - \underbrace{\frac{a_1^2}{4}}_{-a} + \underbrace{\left(\frac{a_1}{2} + X\right)^2}_Y$$

$\alpha = \beta + \frac{a_1}{2}$ rădăcina ecuației $Y^2 - a = 0$.

$$L = K(\beta) = K(\alpha).$$

$$\text{ii) } \begin{cases} a_1 = 0 \Rightarrow \text{Irr } \beta = a_0 + X^2 \\ a_1 \neq 0 \Rightarrow a_0 + a_1X + X^2 = a_1^2 \left(\underbrace{\frac{a_0}{a_1^2}}_a + \underbrace{\frac{X}{a_1}}_Y + \frac{X^2}{a_1^2} \right) \end{cases}$$

$\alpha = \frac{\beta}{a_1}$ rădăcină pentru $a + Y + Y^2$.

$$K(\alpha) = K(\beta).$$

Exercițiu 11.4 Determinați corpurile de descompunere pentru:

- i) $f = X^2 + 1 \in \mathbb{Z}_3[X]$ ($\mathbb{Z}_5[X]$, $\mathbb{Q}[X]$);
- ii) $f = X^2 - 2 \in \mathbb{Q}[X]$ ($\mathbb{R}[X]$);
- iii) $f = X^4 + 1 \in \mathbb{Z}_3[X]$.

Soluție 11.4

- i) f ireductibil în $\mathbb{Z}_3[X]$ (nu are rădăcini).
 $\mathbb{Z}_3[X]/(f)$ corp în care are o rădăcină, deci le are pe ambele.

$$\begin{aligned} \hat{\text{În}} \mathbb{Z}_5[X] : \quad & f\left(\hat{2}\right) = \hat{0} \Rightarrow \hat{2} \text{ rădăcină} \\ & f\left(\hat{3}\right) = \hat{0} \Rightarrow \hat{3} \text{ rădăcină} \end{aligned}$$

Deci

$$\mathcal{C}_{f, \mathbb{Z}_5} = \mathbb{Z}_5.$$

$\hat{\text{În}} \mathbb{Q}[X] : f$ ireductibil \Rightarrow

$$\mathcal{C}_{f, \mathbb{Q}} = \mathbb{Q}[X]/(f) \simeq \mathbb{Q}(i).$$

- ii) $f = X^2 - 2$.

$\hat{\text{În}} \mathbb{Q}[X] :$

$$\mathcal{C}_{f, \mathbb{Q}} = \mathbb{Q}(\sqrt{2}).$$

$\hat{\text{În}} \mathbb{R}[X] :$

$$\mathcal{C}_{f, \mathbb{R}} = \mathbb{R}(\sqrt{2}) = \mathbb{R}.$$

- iii) $f = X^4 + 1 \in \mathbb{Z}_3[X]$.

$$f = (X^2 + X + 1)(X^2 + 2X + 2) \in \mathbb{Z}_3[X].$$

Fie α rădăcină pentru $X^2 + X + 2 \Rightarrow \alpha + 1$ rădăcină pentru $X^2 + 2X + 2$

$$\Rightarrow \mathcal{C}_f = \mathbb{Z}_3(\alpha) = \mathbb{Z}_3[X]/(X^2 + X + 2).$$

12 Curs 5 - Închiderea algebrică a unui corp. Corpul de descompunere al unui polinom

Teorema 12.1 (Teorema de unicitate)

Fie $\sigma: K \rightarrow K'$, $\bar{\sigma}: K[X] \rightarrow K'[X]$, unde σ izomorfism și $\bar{\sigma}$ izomorfism de inele. Fie $Q \neq S \subset K[X] \rightsquigarrow \bar{\sigma}(S)$, astfel încât $\forall f \in S$, cu $\text{grad } f > 0$. Fie $F = C_S$ și $F' = C_{\bar{\sigma}(S)}$. Atunci $\exists \tau: F \rightarrow F'$, astfel încât $\tau|_K = \sigma$.

Demonstrație. I) Pentru $S = \{f\}$, demonstrăm prin inducție după gradul lui f .

$$\bullet \text{ grad } f = 1 \Rightarrow \begin{cases} F = K \\ F' = K' \end{cases} \text{ și } \tau = \sigma.$$

•• $\text{grad } f = n > 1$. Presupunem afirmația adevărată pentru polinoame de $\text{grad} \leq n - 1$.

Fie α rădăcină a lui f , $\alpha \in F - K$. α' rădăcină pentru $\bar{\sigma}(f)$, $\alpha' \in F' - K'$.

$$\text{Aplicația } \tau_1: \begin{matrix} K(\alpha) \rightarrow K'(\alpha') \\ k \rightsquigarrow \sigma(k) \\ \alpha \rightsquigarrow \alpha' \end{matrix}$$

τ_1 izomorfism, deoarece $[K(\alpha) : K] = [K'(\alpha') : K']$. τ_1 extinde σ .

Atunci:

$$f = (X - \alpha)h \in K(\alpha)[X].$$

$$\bar{\tau}_1(f) = (X - \alpha')\bar{\tau}_1(h).$$

$$\text{grad } h = \text{grad } f - 1.$$

Conform ipotezei inductive,

$$\left. \begin{matrix} \exists \tau: F \rightarrow F', & \tau|_{K(\alpha)} = \tau_1 \\ \text{Dar } \tau|_K = \sigma \end{matrix} \right\} \Rightarrow \tau|_K = \sigma.$$

II) Fie

$$\mathcal{S} = \{ (E, E', \tau) \mid K \leq E \leq F, K' \leq E' \leq F', \exists \tau: E \rightarrow E', \tau|_K = \sigma \}$$

Ordonăm \mathcal{S} astfel:

$$(E_1, E'_1, \zeta_1) \leq (E_2, E'_2, \zeta_2) \Leftrightarrow \begin{cases} E_1 \leq E_2 \\ E'_1 \leq E'_2 \\ \tau_2|_{E_1} = \tau_1 \end{cases}$$

Arătăm că orice lanț al lui (\mathcal{S}, \leq) admite un majorant.

Fie lanțul $(E_1, E'_1, \zeta_1) \leq (E_2, E'_2, \zeta_2) \leq \dots$

$$\text{și } \left\{ \begin{matrix} E^* = \bigcup_{i \geq 1} E_i \\ E'^* = \bigcup_{i \geq 1} E'_i \end{matrix} \right\} \text{ corpuri } K \leq E^* \leq F, K' \leq E'^* \leq F'.$$

$\tau^*(x) = \tau_i(x)$ pentru $x \in E_i$ (i minim cu această proprietate), $\tau^*(x)$ izomorfism.

Rezultă că: (E^*, E'^*, ζ^*) este majorant pentru lanțul dat.

Conform lemei lui Zorn, (F_1, F'_1, φ) este element maximal în \mathcal{S} .

Arătăm că: $F_1 = F$; $F'_1 = F'$.

Vom proceda prin reducere la absurd.

Presupunem $F_1 \subsetneq F = \mathcal{C}_S \Rightarrow \exists f \in S$ astfel încât f nu are toate rădăcinile în F_1 . Rezultă că:

$$F'_1 \subsetneq \mathcal{C}_f \leq F \quad (f \in S \subset K[X] \subset F_1[X])$$

Analog, $F'_1 \subsetneq \mathcal{C}_{\varphi f} \leq F'$ unde $\varphi: F_1 \rightarrow F'_1$. Conform primei părți,

$$\exists \tau: \tau_f \simeq \mathcal{C}_{\varphi f}, \tau|_{F_1} = \varphi.$$

Dar $(\mathcal{C}_f, \mathcal{C}_{\varphi f}, \tau)$ depășește strict elementul maximal, fals!

Deci, $F_1 = F, F'_1 = F'$! ■

Corolar 2 Fie $f \in K[X]$, grad $f \geq 2$. Atunci oricare două corpuri de descompunere ale lui f sunt K -izomorfisme.

Demonstrație. Iau $K' = K, S = \{f\}$. $\sigma = 1_K \Rightarrow \exists \tau: F \rightarrow F'$ ■

F, F' corpuri de descompunere pentru f .

$\tau|_K = 1_K \Rightarrow \tau$ K -izom.

Corolar 3 Fie K corp comutativ. Atunci oricare două închideri algebrice ale lui K sunt K -izom.

Demonstrație. Fie $\sigma = 1_K$ și $S = K[X] - K$. ■

Tipuri de extinderi algebrice

Separabilă: Fie $K \leq L, a \in L$. a **sep**/ K dacă a alg/ K și m_a nu are rădăcini multiple. Spunem că $K \leq L$ **separabil** dacă $\forall a \in L, a$ sep/ K .

Normală: Fie $K \leq L$. L **normală** peste K dacă:

$$L \text{ alg}/K \text{ și } \left. \begin{array}{l} \forall f \in K[X], f \text{ ireductibil} \\ f(\alpha) = 0, \alpha \in L \end{array} \right\} \Rightarrow \mathcal{C}_f \subseteq L.$$

Galois: Spunem că extinderea $K \leq L$ este **Galois** dacă este finită, separabilă și normală.

Radicală: Extinderea $K \leq L$ este **radicală** dacă este: **simplă**:

$$K \leq \mathcal{C}_{X^n - a, K}$$

și

$$K \leq L: \exists K_0 = K, K_1, \dots, K_n = L; K_i \leq K_{i+1} \text{ radicală simplă.}$$

Corpuri finite

Fie K corp finit, car $K = p$. $\mathbb{Z}_p \leq K$.

Dacă $\dim_{\mathbb{Z}_p} K = n$, atunci $|K| = p^n$.

(elementele lui K sunt combinații liniare din elementele bazei; coeficienți din \mathbb{Z}_p).

Teorema 12.2 Fie K corp finit, car $K = p \Leftrightarrow K = \mathcal{C}_{X^{p^n} - X, \mathbb{Z}_p}$.

Demonstrație. \Rightarrow "(K^* , \cdot) are $p^n - 1$ elemente \Rightarrow

$$\alpha^{p^n - 1} = 1, \forall \alpha \in K^* \Rightarrow \alpha^{p^n} = \alpha, \forall \alpha \in K \Rightarrow K \subseteq \mathcal{C}_{X^{p^n} - X, \mathbb{Z}_p}.$$

Polinomul $X^{p^n} - X$ are derivata -1 , deci are p^n rădăcini distincte. Mai mult,

$$\mathcal{C}_{X^{p^n} - X, \mathbb{Z}_p} = \{\text{rădăcinile lui } X^{p^n} - X\}.$$

corp: α, β rădăcini pentru $X^{p^n} - X \Rightarrow$

$$\begin{aligned} \alpha^{p^n} &= \alpha, \beta^{p^n} = \beta \Rightarrow (\alpha \div \beta)^{p^n} = \alpha^{p^n} \div \beta^{p^n} \\ (\alpha \beta)^{p^n} &= \alpha^{p^n} \beta^{p^n}, \alpha \neq 0 \Rightarrow \alpha^{-1} \text{ rădăcină.} \end{aligned}$$

În puls,

$$|\mathcal{C}_{X^{p^n} - X}| = p^n, |K| = p^n, K \subseteq \mathcal{C}_{X^{p^n} - X} \Rightarrow K = \mathcal{C}_{X^{p^n} - X}.$$

\Leftarrow Ca mai sus, $\mathcal{C}_{X^{p^n} - X}$ are p^n elemente. ■

Consecințe:

1. $\forall p$ prim, $\forall n \in \mathbb{N}$ există corpuri cu p^n elemente;
2. Oricare două corpuri cu p^n elemente sunt izomorfe (corpuri de descompunere pentru același polinom).

Subcorpurile unui corp finit

Teorema 12.3 Fie K corp finit, $|K| = p^n$, $K_1 \leq K$. Atunci $\exists s \mid n : |K_1| = p^s$ și reciproc.

Demonstrație.

$$\mathbb{Z}_p \leq K_1 \leq K \Rightarrow \underbrace{[K_1 : \mathbb{Z}_p]}_s \mid \underbrace{[K : \mathbb{Z}_p]}_n$$

$$K_1 = \mathcal{C}_{X^{p^s} - X, \mathbb{Z}_p}.$$

. ■

Teorema 12.4 (Wedderburn) Orice corp finit este comutativ.

13 Seminarii 5, 6

Exercițiu 13.1 Să se determine corpurile de descompunere peste \mathbb{Q} și peste \mathbb{R} pentru polinoamele:

$$X^3 + 1, X^4 - 2, X^4 + 2, X^4 + X^2 + 1.$$

Soluție 13.1

a)

$$X^3 + 1 = (X + 1)(X^2 - X + 1) \text{ cu rădăcinile } -1, \frac{1 \pm i\sqrt{3}}{2}.$$

$$\mathcal{C}_{f, \mathbb{Q}} = \mathbb{Q}(i\sqrt{3}), \mathcal{C}_{f, \mathbb{R}} = \mathbb{R}(i\sqrt{3}) = \mathbb{C}.$$

b)

$$X^4 - 2 \text{ cu rădăcinile } \pm \sqrt[4]{2}, \pm i\sqrt[4]{2}.$$

$$\mathcal{C}_{f, \mathbb{Q}} = \mathbb{Q}(\sqrt[4]{2}, i), \mathcal{C}_{f, \mathbb{R}} = \mathbb{R}(\sqrt[4]{2}, i) = \mathbb{C}$$

c)

$$X^4 + 2 = 0 \Rightarrow X^4 = -2 = 2i^2 \Rightarrow X^2 = \pm i\sqrt{2}.$$

Caz I : Dacă $X^2 = i\sqrt{2}$.

$$a + bi \in \mathbb{C} : (a + bi)^2 = i\sqrt{2}.$$

$$\Rightarrow \begin{cases} a^2 = b^2 \\ 2ab = \sqrt{2} \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a = \pm b \\ a = \frac{1}{b\sqrt{2}} \end{cases}$$

Pentru $a = b \Rightarrow$

$$a^2 = \frac{1}{\sqrt{2}} \Rightarrow a = b = \pm \frac{1}{\sqrt[4]{2}}.$$

Pentru $a = -b \Rightarrow$

$$a^2 = -\frac{1}{\sqrt{2}} \Rightarrow a \notin \mathbb{R} \text{ fals!}$$

Obținem soluțiile:

$$x_{1, 2} = \pm \frac{1}{\sqrt[4]{2}}(1 + i).$$

Caz II : Dacă $X^2 = -i\sqrt{2}$.

$$a + bi \in \mathbb{C} : (a + bi)^2 = -i\sqrt{2}.$$

$$\Rightarrow \begin{cases} a^2 = b^2 \\ 2ab = -\sqrt{2} \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a = \pm b \\ a = -\frac{1}{b\sqrt{2}} \end{cases}.$$

Pentru $a = b \Rightarrow$

$$a^2 = -\frac{1}{\sqrt{2}} \Rightarrow a \notin \mathbb{R} \text{ fals!}$$

Pentru $a = -b \Rightarrow$

$$a^2 = \frac{1}{\sqrt{2}} \Rightarrow a = -b = \pm \frac{1}{\sqrt[4]{2}}.$$

Obținem soluțiile:

$$x_{3,4} = \pm \frac{1}{\sqrt[4]{2}} (1 - i).$$

Observăm că:

$$\frac{x_1}{x_3} = \frac{1+i}{1-i} = \frac{(1+i)^2}{2} = i.$$

$$\mathcal{C}_{f, \mathbb{Q}} = \mathbb{Q}(x_1, x_2, x_3, x_4) = \mathbb{Q}(i, \sqrt[4]{2})$$

$$\mathcal{C}_{f, \mathbb{R}} = \mathbb{R}(i, \sqrt[4]{2}) = \mathbb{C}.$$

d) $X^4 + X^2 + 1$.

Facem substituția

$$X^2 = Y \Rightarrow Y^2 + Y + 1 = 0$$

cu rădăcinile:

$$y_{1,2} = \frac{-1 \pm i\sqrt{3}}{2}.$$

Fie acum $X = a + bi \in \mathbb{C} \Rightarrow (a + bi)^2 = \frac{-1 \pm i\sqrt{3}}{2}$.

$$\Rightarrow \begin{cases} a^2 - b^2 = -\frac{1}{2} \\ 2ab = \pm \frac{\sqrt{3}}{2} \Rightarrow b = \pm \frac{\sqrt{3}}{4a} \end{cases} \Rightarrow a^2 - \frac{3}{16a^2} = -\frac{1}{2}$$

$$\Rightarrow 16a^4 + 8a^2 - 3 = 0 \Rightarrow (4a^2 + 1)^2 = 4 \Rightarrow 4a^2 + 1 = \pm 2 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow 4a^2 = 1 \text{ (pentru că } a \in \mathbb{R}).$$

$$\Rightarrow a = \pm \frac{1}{2} \Rightarrow b = \pm \frac{\sqrt{3}}{2}.$$

Obținem soluțiile:

$$x_{1,2} = \pm \frac{1}{2} (1 + \sqrt{3}i), \quad x_{3,4} = \pm \frac{1}{2} (1 - \sqrt{3}i).$$

$$\mathcal{C}_{f, \mathbb{Q}} = \mathbb{Q}(i\sqrt{3}), \quad \mathcal{C}_{f, \mathbb{R}} = \mathbb{R}(i\sqrt{3}) = \mathbb{C}.$$

Exercițiu 13.2 Să se arate că $\mathbb{Q}(\sqrt{2}) \not\cong \mathbb{Q}(\sqrt{3})$.

Soluție 13.2 Presupunem că $\exists f : \mathbb{Q}(\sqrt{2}) \rightarrow \mathbb{Q}(\sqrt{3})$, f izomorfism.

$$f(\sqrt{2}) = a + b\sqrt{3}.$$

$$2 = f(2) = (a + b\sqrt{3})^2 \Rightarrow \begin{cases} a^2 + 3b^2 = 2 \\ ab = 0 \end{cases} \Rightarrow a = 0 \text{ sau } b = 0 \text{ fals!}$$

Exercițiu 13.3 Să se arate că: $\forall n \in \mathbb{N}^*$, $\forall p \in \mathbb{N}$, prim.

- i) \exists polinom de grad n , ireductibil peste \mathbb{Z}_p ;
- ii) \exists extinderea $\mathbb{Z}_p \leq K$, astfel încât $[K : \mathbb{Z}_p] = n$.

Soluție 13.3

Consider $K = \mathcal{C}_{X^{p^n} - X, \mathbb{Z}_p}$, $|K| = p^n$ (rădăcina lui $X^{p^n} - X$).
 K corp finit $\Rightarrow (K^*, \cdot)$ grup ciclic.

$$K^* = [a] \Rightarrow K = \mathbb{Z}_p(a).$$

Din $[K : \mathbb{Z}_p] = n \Rightarrow$

$$[\mathbb{Z}_p(a) : \mathbb{Z}_p] = n \Rightarrow \text{grad } \text{Irr}(a, \mathbb{Z}_p) = n.$$

Polinomul căutat este $\text{Irr } a$, unde $[a] = K^*$.

Exercițiu 13.4 Fie P un corp prim și fie $n \in \mathbb{N}^*$. Atunci:

- i) \exists polinom ireductibil de grad n din $P[X]$;
- ii) \exists extindere $P \leq K$ de grad n .

Soluție 13.4

Avem $P \simeq \mathbb{Q}$ sau $P \simeq \mathbb{Z}_p$ (exercițiul precedent).
Pentru \mathbb{Q} . Fie

$$f = X^n + pX^{n-1} + \dots + pX + p, \quad p \text{ prim.}$$

Aplic **Eisenstein** $\Rightarrow f$ ireductibil. $\text{grad } f = n$. (sau $f = X^n - 2$).
Fie a rădăcină pentru $f \Rightarrow$

$$f = \text{Irr } a \text{ și } K = \mathbb{Q}(a).$$

Exercițiu 13.5 Determinați corpul de descompunere pentru:

$$\underbrace{(X^3 + X^2 + 1)}_g \underbrace{(X^3 + X + 1)}_h \in \mathbb{Z}_2[X] .$$

Soluție 13.5

Polinoamele g, h sunt ireductibile în $\mathbb{Z}_2[X]$. Fie α o rădăcină a lui g . Verific dacă și celelalte două rădăcini ale lui g sunt în $\mathbb{Z}_2(\alpha)$.

$$\alpha^3 + \alpha^2 + 1 = 0 \Rightarrow \alpha^3 = \alpha^2 + 1 \tag{1}$$

Elementele lui $\mathbb{Z}_2(\alpha)$ au forma:

$$a + b\alpha + c\alpha^2, \quad a, b, c \in \mathbb{Z}_2 \text{ (grad Irr } \alpha = 3).$$

Avem:

$$\alpha^6 = (\alpha^2 + 1)^2 = \alpha^4 + 1 \stackrel{(1)}{=} \alpha^3 + \alpha + 1.$$

$$\alpha^4 = \alpha^3 + \alpha \Rightarrow g(\alpha^2) = \alpha^6 + \alpha^4 + 1 = 0 \Rightarrow \alpha^2 \text{ rădăcină.}$$

Așadar rezultă că g are toate rădăcinile în $\mathbb{Z}_3(\alpha)$.

Ca mai sus, dacă β e rădăcină pentru h , atunci β^2 rădăcină pentru $h \Rightarrow$

$$\mathcal{C}_{h, \mathbb{Z}_2} = \mathbb{Z}_2(\beta).$$

$$(\beta^3 = \beta + 1 \Rightarrow \beta^6 + \beta^2 + 1 = (\beta + 1)^2 + \beta^2 + 1 = 0).$$

Legătura între β și α . β poate fi $\alpha + 1$.

Deci $\mathcal{C}_{gh, \mathbb{Z}_2} = \mathbb{Z}_2(\alpha)$.

Exercițiu 13.6 Fie $\mathbb{R} \leq K$ extindere finită. Atunci $\exists n : [K : \mathbb{R}] = 2n$.

Soluție 13.6 Presupunem $[K : \mathbb{R}] = 2n + 1, \quad n \neq 0$ și fie $a \in K - \mathbb{R} \Rightarrow$

$$\mathbb{R} \leq \mathbb{R}(a) \leq K \Rightarrow 2n + 1 = [K : \mathbb{R}(a)] \cdot \underbrace{[\mathbb{R}(a) : \mathbb{R}]}_{\text{grad Irr } a}$$

$\Rightarrow \text{grad Irr } a$ impar $\Rightarrow \text{Irr } a$ are rădăcină reală, contradicție ($\text{Irr } a$ ireductibil).

Exercițiu 13.7 Fie $f = X^8 - X$. Determinați $\mathcal{C}_{f, \mathbb{Q}}$ și $\mathcal{C}_{f, \mathbb{Z}_2}$.

Soluție 13.7

a)

$$f = X(X-1)(X^6 + X^5 + X^4 + X^3 + X^2 + X + 1).$$

Pentru $f \in \mathbb{Q}[X]$,

$$f = X(X-1)F_7.$$

$$\mathcal{C}_{f, \mathbb{Q}} = \mathbb{Q}(\varepsilon),$$

 ε rădăcină pentru F_7 și $\text{Irr } \varepsilon = F_7$. (ε rădăcină primitivă pentru $X^7 - 1$).

b)

$$f = X(X-1) \underbrace{(X^6 + X^5 + X^4 + X^3 + X^2 + X + 1)}_{gh},$$

unde

$$g = X^3 + X^2 + 1 \text{ și } h = X^3 + X + 1.$$

Deci $\mathcal{C}_{f, \mathbb{Z}_2} = \mathbb{Z}_2(\alpha)$, cu α rădăcina lui $X^3 + X + 1$.**Exercițiul 13.8** Arătați că $\mathbb{Q}(\sqrt{3}, i) = \mathbb{Q}(\sqrt{3} + i)$.**Soluție 13.8** $\dim_{\mathbb{Q}} \mathbb{Q}(\sqrt{3}, i) = 4$ și $\sqrt{3} + i \in \mathbb{Q}(\sqrt{3}, i)$.Arăt că $\dim_{\mathbb{Q}} \mathbb{Q}(\sqrt{3} + i) = 4$ adică $\text{grad Irr}(\sqrt{3} + i) = 4$.

$$a = \sqrt{3} + i \Rightarrow (a - \sqrt{3})^2 = -1 \Rightarrow 2\sqrt{3}a = a^2 + 4$$

 $\Rightarrow a$ rădăcină pentru $X^4 - 4X^2 + 16 \in \mathbb{Q}[X]$ ireductibil (R.A)**Exercițiul 13.9** Fie $\alpha \text{ alg}/K$ cu $\text{grad Irr } \alpha = n$ și $\beta \in K(\alpha)$. Atunci $\text{grad Irr } \beta \mid n$.**Soluție 13.9**

$$K \leq K(\beta) \leq K(\alpha).$$

$$\underbrace{[K(\alpha) : K]}_{n = \text{grad Irr } \alpha} = [K(\alpha) : K(\beta)] \cdot \underbrace{[K(\beta) : K]}_{\text{grad Irr } \beta}$$

Exercițiul 13.10 Fie $K \leq L \leq E$, $\alpha \in E$, $\alpha \text{ alg}/K$. Atunci

$$[L(\alpha) : L] \leq [K(\alpha) : K].$$

Soluție 13.10

$$[L(\alpha) : L] = \text{grad Irr}(\alpha, L), \quad [K(\alpha) : K] = \text{grad Irr}(\alpha, K).$$

$$K \leq L \Rightarrow \text{Irr}(\alpha, L) \mid \underbrace{\text{Irr}(\alpha, K)}_{\in K[X] \subset L[X]}$$

Rezultă că:

$$\text{grad Irr}(\alpha, L) = [L(\alpha) : L] \leq [K(\alpha) : K] = \text{grad Irr}(\alpha, K).$$

14 Cursuri 6, 7 - Extinderi separabile

$K \leq L, a \in L.$

Definiție 14.1 Spunem că a este **separabil** peste K și notăm: $a \text{ sep}/K$, dacă $a \text{ alg}/K$ și $\text{Irr } a$ nu are rădăcini multiple.

Observație 14.1

a rădăcină multiplă pentru f de multiplicitate $t \Rightarrow (X - a)^t \mid f$ și $(X - a)^{t+1} \nmid f$

Teorema 14.1 Dacă avem $\text{car } K = 0$, atunci $a \text{ sep}/K \Leftrightarrow a \text{ alg}/K$.

Lemma 4 $f \in K[X]$ nu are rădăcini multiple $\Leftrightarrow (f, f') \neq 1$ (nu contează $\text{car } K$).

Demonstrație.

\Rightarrow

$$f = (X - a)^t g \Rightarrow f' = t(X - a)^{t-1} g + (X - a)^t g' \Rightarrow f(a) = f'(a) = 0. (t \geq 2)$$

Obținem că $(X - a) \mid (f, f')$.

$$\Leftarrow \exists a \text{ astfel încât } (X - a) \mid (f, f') \Rightarrow f(a) = f'(a) = 0.$$

$$\Downarrow \\ (X - a) \mid g \Rightarrow (X - a)^2 \mid f. \quad \blacksquare$$

Demonstrație. (teoremă) $a \text{ alg}/K \Rightarrow a \text{ sep}/K. \quad \blacksquare$

Observație 14.2 f ired. din $K[X] \Rightarrow f$ nu are rădăcini multiple.

Într-adevăr, dacă presupunem că f are rădăcini multiple \Rightarrow

$$(f, f') \neq 1.$$

Cum f ireductibil și $\text{grad } f' < \text{grad } f$ rezultă că $f \mid f'$. Așadar $f' = 0$.

Dar $f = a_n X^n + \dots \Rightarrow n a_n = 0$ și $\text{car } K = 0$ fals. $a_n \neq 0$.

Deci, f nu are rădăcini multiple $\Rightarrow a \text{ sep}/K$.

În particular, $f = \text{Irr } a$.

Teorema 14.2 car $K = p$, $f \in K[X]$, f ireductibil (nu neaparat $\text{Irr } a$). f are rădăcini multiple $\Leftrightarrow \exists g \in K[X], f = g(X^p)$

Demonstrație. \Rightarrow f are rădăcini multiple $\Rightarrow f' = 0$ (ca mai sus).

$$\begin{aligned} f &= a_n X^n + \dots + a_2 X^2 + a_1 X + a_0 \\ f' &= n a_n X^{n-1} + \dots + 2a_2 X + a_1. \end{aligned}$$

Cum $f' = 0 \Rightarrow i a_i = 0, \forall i = 1, n$ și folosind ipoteza,

$$\text{car} K = p \Rightarrow a_i = 0, \text{ dacă } p \nmid i.$$

Rezultă că:

$$f = a_{p^t} X^{p^t} + \dots + a_p X^p + a_0.$$

Fie

$$g = a_{p^t} X + \dots + a_p X + a_0 \in K[X] \Rightarrow f = g(X^p).$$

\Leftarrow Din $f = g(X^p) \Rightarrow$

$$\begin{aligned} f &= a_{p^t} X^{p^t} + \dots + a_p X^p + a_0 \Rightarrow f' = 0 \Rightarrow (f, f') = f \neq 1 \\ &\Rightarrow f \text{ are rădăcini multiple.} \end{aligned}$$

■

Definiție 14.2 *Un corp perfect este un corp comutativ, în care orice element algebric este separabil.*

Teorema 14.3 *Fie K corp comutativ, car $K = p$. K perfect $\overset{RA}{\Leftrightarrow} K^p = K$.*

Demonstrație.

\Rightarrow Fie

$$\begin{aligned} \nu: K &\longrightarrow K \\ x &\rightsquigarrow x^p. \end{aligned}$$

ν morf $\Rightarrow K^p \leq K$. Presupunem:

$$K^p \neq K \Rightarrow \exists a \in K, a \neq b^p, \forall b \in K.$$

Rezultă că $X^p - a$ nu are rădăcini în K .

Fie $\beta \notin K \Rightarrow$

$$a = \beta^p \Rightarrow X^p - a = (X - \beta)^p.$$

Atunci $\text{Irr } \beta = (X - \beta)^t$, cu $2 \leq t \leq p$.

$\Rightarrow p$ alg, dar nu e sep (pentru că $\beta \notin K$) $\Rightarrow K$ nu e perfect, fals.

Deci, $K^p = K$.

\Leftarrow Presupunem $\exists a \text{ alg}/K, a$ nu e sep/ $K \Rightarrow \text{Irr } a$ are rădăcini multiple.

Din teorema anterioară, rezultă că

$$\begin{aligned} \text{Irr } a &= X^{np} + \dots + a_1 X^p + a_0 \text{ și } K^p = K \Rightarrow a_i = b_i^p \\ &\Rightarrow \text{Irr } a = (b_n X^n + \dots + b_1 X + b_0)^p, \end{aligned}$$

unde $b_n = 1$ și $X^n + \dots + b_1 X + b_0 \in K[X]$.
Deci, K perfect. ■

Corolar 4 *Orice corp finit este perfect.*

Demonstrație.

$$\begin{aligned} \nu: K &\longrightarrow K \\ x &\rightsquigarrow x^p \end{aligned}$$

ν este injectiv, fiind morfism și cum $|K|$ finit $\Rightarrow \nu$ surjectiv $\Rightarrow K^p = K$.
Deci, K perfect. ■

Exemplu de corp care nu este perfect: $\mathbb{Z}_p(X)$.

Fie

$$f = Y^p - X \in \mathbb{Z}_p(X)[Y], \text{ } f \text{ ireductibil.}$$

Aplicăm criteriul lui **Eisenstein**, $X \in \mathbb{Z}_p[X]$ prim.
 f are rădăcini multiple, $f = \text{Irr } y$, cu rădăcini pentru $f \Rightarrow$

$$y \text{ nu e } \text{sep}/_{\mathbb{Z}_p(X)}$$

sau:

$$(\mathbb{Z}_5(X))^5 = \mathbb{Z}_5(X^5) \Rightarrow \mathbb{Z}_5(X).$$

Avem $\mathbb{Z}_5^5 = \mathbb{Z}_5$.

Lemma 5 $K \underset{\text{alg}}{\leq} L_1 \underset{\text{alg}}{\leq} L_2, \alpha \in L_2, \alpha \text{ sep}/_K$. Atunci $\alpha \text{ sep}/_{L_1}$

$$(\Rightarrow L_2 \text{ sep}/_K \Rightarrow L_2 \text{ sep}/_{L_1})$$

Demonstrație.

$$\text{Irr}(\alpha, L_1) \mid \text{Irr}(\alpha, K),$$

$\text{Irr}(\alpha, K)$ nu are rădăcini multiple.

Rezultă că $\text{Irr}(\alpha, L_1)$ n-are rădăcini multiple. ■

Corolar 5 *Orice extindere algebrică a unui corp perfect este un corp perfect.*

Demonstrație. Fie K corp perfect, $K \underset{alg}{\leq} L_1$. Să arătăm că L_1 perfect, adică:

$$L_2 \text{ alg}/L_1 \Rightarrow L_2 \text{ sep}/L_1.$$

Avem $K \underset{alg}{\leq} L_1 \underset{alg}{\leq} L_2$.
 K perfect \Rightarrow

$$L_2 \text{ sep}/K \xrightarrow{\text{Lemă}} L_2 \text{ sep}/L_1.$$

■

Lemma 6 car $K = p$, $a \in K$, $X^p - a$ nu are rădăcini în K . Atunci $X^p - a$ ired în $K[X]$.

Teorema 14.4 $K \underset{alg}{\leq} L$, car $K = p$.

- a) $L \text{ sep}/K \xrightarrow{\text{RA}} L = K(L^p)$;
 b) $[L : K] = n$ și $L = K(L^p) \xrightarrow{\text{RA}} L \text{ sep}/K$.

Demonstrație. a) $K \leq K(L^p) \leq L \text{ sep}/K \xrightarrow{\text{Lema 1}} L \text{ sep}/K(L^p)$.
 Presupunem $K(L^p) \neq L \Rightarrow$

$$\exists a \in L - K(L^p), a^p \in K(L^p).$$

Fie $f = X^p - a^p \in K(L^p)[X]$ nu are rădăcini în $K(L^p) \xrightarrow{\text{Lema 2}} f$ ireductibil în $K(L^p)[X]$.

$$f = g(X^p) \in \underset{\text{car } p}{K(L^p)[X]}.$$

Rezultă că f are rădăcini multiple, $f = \text{Irr } a \Rightarrow a$ nu e $\text{sep}|_K$, fals!
 b) Presupunem

$$\exists b \in L, b \text{ nesep}/K, b \text{ alg}/K \Rightarrow m_b = \text{Irr } b$$

$\text{Irr } b = g(X^p) \Rightarrow \text{grad } \text{Irr } b = p \cdot m \Rightarrow \{1, b, b^2, \dots, b^m\}$ liniar independente $|_K$
 $[L : K] = n$ o completez la o bază în ${}_K L$.

$$\underset{\text{bază}}{B} = \{1, b, \dots, b^m, y_1, \dots, y_k\}.$$

$L = K(L^p) \Rightarrow B^p$ e sistem de generatori în L , pentru că $K(L^p) = L$ e format din combinații liniare de elemente din L^p , cu coeficienți din K .

Deoarece $|B^p| = n \Rightarrow B^p$ bază în ${}_K L$,

$$B^p = \{1, b^p, \dots, b^{p \cdot m}, y_1^p, \dots, y_k^p\}.$$

$\text{grad } \text{Irr } b = p \cdot m \Rightarrow 1, b^p, \dots, b^{p \cdot m}$ liniar independente.

■

Corolar 6 $K \leq L$, car $K = p$. $\alpha \in L$, $\alpha \text{ alg}/K$. Atunci:

$$1) \alpha \text{ sep}/K \Leftrightarrow K(\alpha) = K(\alpha^p).$$

$$2) \alpha \text{ sep}/K \Rightarrow K(\alpha) \text{ sep}/K.$$

Demonstrație. 1) \Rightarrow ”

$$K \leq K(\alpha^p) \leq L, \alpha \text{ sep}/K \Rightarrow \alpha \text{ sep}/K(\alpha^p).$$

Presupunem că $\alpha \notin K(\alpha^p)$.

Fie $f = X^p - \alpha^p = (X - \alpha)^p \Rightarrow \text{Irr} \mid f$, ireductibil. (Lema 2). (f nu are rădăcini în $K(\alpha^p)$)

Rezultă că $\text{Irr} \alpha = f$, f are rădăcină multiple pe α , fals!

Așadar

$$\alpha \in K(\alpha^p) \Rightarrow K(\alpha) \leq K(\alpha^p) \leq K(\alpha) \Rightarrow = ”$$

\Leftarrow ” Fie $L = K(\alpha)$. Atunci

$$K(L^p) = K(K(\alpha))^p \subseteq K(\alpha) = L$$

$$L = K(\alpha) = K(\alpha^p) \subset K(L^p).$$

Din cele două relații obținem $L = K(L^p)$. Extinderea $K \leq L$ finită pentru că $\alpha \text{ alg}/K$, rezultă din teorema precedentă **b**) că

$$L \text{ sep}/K \Rightarrow \alpha \text{ sep}/K.$$

2)

$$\alpha \text{ sep}/K \stackrel{1)}{\Leftrightarrow} K(\alpha) = K(\alpha^p) \stackrel{\text{th. ant.}}{\Rightarrow} K(\alpha) \text{ sep}/K.$$

■

Teorema 14.5 (fundamentală a elementului primitiv)

$L = K(\alpha_1, \dots, \alpha_n)$, $\alpha_i \text{ sep}/K(\text{alg}/K)$. Atunci $\exists \theta \in L$ (element primitiv), $L = K(\theta)$, $\theta \text{ sep}/K(\text{alg}/K)$.

15 Curs 8— Extinderi normale

Definiție 15.1 Fie $K \subseteq L$. Spunem că L este **extindere normală** a lui K dacă $L \text{ alg}/K$ și $\forall f \in K[X]$, f ireductibil (nu minimal) cu $f(\alpha) = 0, \alpha \in L$, atunci $\mathcal{C}_f \subseteq L$.

Observație 15.1 $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2})$ nu este normală, pentru că $\epsilon \sqrt[3]{2}, \epsilon^2 \sqrt[3]{2} \notin \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2})$, cu $\epsilon^2 + \epsilon + 1 = 0$.

Teorema 15.1 (de caracterizare) Fie $K \leq L$, K algebric peste L . Următoarele afirmații sunt echivalente:

1. L normală $_{|K}$;
2. L corp de descompunere pentru o familie de polinoame din $K[X]$;
3. $K \leq L \leq \overline{K}$ (închidere algebrică) $\sigma : \overline{K} \rightarrow \overline{K}, K$ – izomorfism $\implies \sigma(L) \subseteq L$.

Demonstrație. 1) \implies 2)

Fie $\{\beta_j\}_{j \in J}$ o bază pentru ${}_K L$ și $f_j = \text{Irr } \beta_j$. Vrem să demonstrăm că $L = \mathcal{C}_{\{f_j\}_{j \in J}}$

Din faptul că L normală rezultă că

$$\mathcal{C}_T \subseteq L. \quad (bf^*)$$

Invers, fie $a \in L$, atunci

$$a = \sum_{j \in J} \alpha_j \beta_j, \alpha_j \in K,$$

dar

$$\beta_j \in \mathcal{C}_T \implies a \in \mathcal{C}_T$$

Deci $L \subseteq \mathcal{C}_T$ și conform (*), obținem

$$L = \mathcal{C}_T.$$

2) \implies 3)

Avem $L = \mathcal{C}_T$, unde T reprezintă o familie de polinoame.

Fie $\sigma : \overline{K} \rightarrow \overline{K}, K$ –izomorfism și vrem să arătăm că $\sigma(L) \subseteq L$.

Fie α o rădăcină a unui polinom f din T , unde f este un polinom ireductibil.

$$f = \sum a_i x^i$$

și obținem

$$\sum a_i \alpha^i = 0 \implies \sum a_i \sigma(\alpha)^i = 0 \implies \sigma(\alpha) \text{ rădăcină pentru } f \implies \sigma(\alpha) \in L.$$

Să observăm că este suficient să demonstrăm pentru α rădăcină a unui polinom din T , pentru că $\mathcal{C}_T = K$ (rădăcina lui T).

Deci

$$\sigma(L) \subseteq L, \sigma \text{ injectiv} \implies \sigma(L) = L.$$

3) \implies 1)

Fie

$$f \in K[X], f \text{ ireductibil } f(\alpha) = 0, \alpha \in L.$$

Arătăm că $\mathcal{C}_f \subseteq L$.

Fie β o altă rădăcină a lui f rezultă că α, β au același polinom minimal.

Atunci conform teoremei anterioare avem:

$$K(\alpha) \stackrel{\sigma_1}{\cong} K(\beta), \sigma_1(\alpha) = \beta.$$

σ_1 K – izomorfism.

Prelungesc σ_1 la $\bar{\sigma}_1 : \bar{K} \rightarrow \bar{K}$ și folosim că $\bar{\sigma}_1$ este K -izomorfism, atunci:

$$\bar{\sigma}_1(L) \subseteq L \Rightarrow \underbrace{\sigma_1(\alpha)}_{=\beta} \in L \Rightarrow \mathcal{C}_f \subseteq L.$$

■

Corolar 7 Toate corpurile de descompunere (pentru familii de polinoame din $K[X]$) sunt extinderi normale ale lui K .

Corolar 8 \bar{K} , închiderea algebrică a lui K , este normală.

Teorema 15.2 (de construcție a închiderii normale)

Fie $K \leq L$ o extindere finită. Atunci există o extindere normală minimală N a lui L . Dacă, în plus, L este separabilă peste K , atunci și N este separabilă peste K .

Demonstrație. Fie $\dim_K L < \infty$ și $\{\alpha_1, \dots, \alpha_n\}$ bază în ${}_K L$.

Obținem

$$L = K(\alpha_1, \dots, \alpha_n).$$

Fie

$$f_i = \text{Irr}(\alpha_i, K), \quad i = \overline{1, n}.$$

Definim

$$N = \mathcal{C}_{\{f_i | i = \overline{1, n}\}} = \mathcal{C}_{\prod_{i=1}^n f_i}$$

N este normală și minimală pentru că $\{\alpha_i\}_{i=1}^n$ este bază în ${}_K L$.

N se obține prin adjuncția unui număr finit de elemente algebrice, deci N este finită peste K .

Dacă $L \text{ sep}|_K$, atunci $\alpha_i \text{ sep}|_K, \forall i = \overline{1, n}$, deci toate rădăcinile ale lui f_i sunt separabile $\Rightarrow N \text{ sep}|_K$. ■

16 Extinderi Galois. Grup Galois

Definiție 16.1 $K \leq L$ se numește **Galois** dacă este finită, separabilă și normală.

Grupul lui Galois: $G(K; L)$ este grup K – autom. lui L .

$$G(K; L) = \{\sigma : L \rightarrow L \mid \sigma|_K = \text{id}\}.$$

Observație 16.1 $G(K; L) \leq \text{Aut } L$.

Teorema 16.1 Fie $K \leq L = K(\theta)$ extindere Galois. Atunci $|G(K; L)| = [L : K] = \text{grad } \text{Irr}(\theta, K)$.

Demonstrație. Stabilim o bijecție între mulțimea K -autom. și mulțimea rădăcinilor lui $\text{Irr}(\theta, K)$.

Fie $u \in G(K; L)$ și arătăm că $u(\theta)$ este rădăcină pentru $\text{Irr}(\theta, K)$.
Fie

$$\begin{aligned} \text{Irr}(\theta, K) &= a_0 + a_1x + \dots + a_{n-1}x^{n-1} + x^n. \\ &\Rightarrow a_0 + a_1\theta + \dots + a_{n-1}\theta^{n-1} + \theta^n = 0 \\ &\Rightarrow a_0 + a_1u(\theta) + \dots + a_{n-1}(u(\theta))^{n-1} + (u(\theta))^n = 0 \\ &\Rightarrow u(\theta) \text{ rădăcină pentru } \text{Irr}(\theta, K). \end{aligned}$$

Invers, dacă β rădăcină pentru $\text{Irr}(\theta, K)$, atunci $u : K(\theta) \rightarrow K(\beta)$.
 K izomorfism $\theta \rightarrow \beta k \rightarrow k$ și vrem să arătăm că $u \in G(K; L)$.
Din faptul că extinderea $K \leq K(\theta)$ este normală, avem:

$$\beta \in K(\theta) \Rightarrow K(\beta) \leq K(\theta). \quad (1)$$

β și θ au același polinom minimal de unde rezultă că:

$$[K(\beta) : K] = [K(\theta) : K]. \quad (2)$$

Din (1) și (2) obținem $K(\beta) = K(\theta)$.
Așadar $u \in G(K; L)$. ■

Exemplu 16.1 $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\sqrt{2})$ extindere Galois. Determinați $G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\sqrt{2}))$.

Soluție 16.1 $\text{Irr}(\sqrt{2}) = X^2 - 2$ cu rădăcinile $\sqrt{2}, -\sqrt{2}$.

$$\begin{aligned} \{.u_1 : \mathbb{Q}(\sqrt{2}) \rightarrow \mathbb{Q}(\sqrt{2}), u_1(\sqrt{2}) = -\sqrt{2} \quad u_2 = 1_{\mathbb{Q}(\sqrt{2})} \\ \Rightarrow G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\sqrt{2})) \simeq \mathbb{Z}_2 \text{ (are 2 elemente)}. \end{aligned}$$

Exemplu 16.2 Fie $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\epsilon)$ cu ϵ rădăcină pentru $F_8 = X^4 + 1$. Determinați $G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\epsilon))$.

Soluție 16.2 Celelalte soluții ale lui F_8 sunt $\epsilon^3, \epsilon^5, \epsilon^7$. ($F_8 = \text{Irr } \epsilon$).

Obținem 4 automorfisme:

$$\begin{aligned} u_i &: \mathbb{Q}(\epsilon) \rightarrow \mathbb{Q}(\epsilon) \\ u_1(\epsilon) &= \epsilon, u_2(\epsilon) = \epsilon^3 \\ u_3(\epsilon) &= \epsilon^5, u_4(\epsilon) = \epsilon^7. \end{aligned}$$

Deoarece

$$\epsilon^4 = -1 \Rightarrow \epsilon^5 = -\epsilon \Rightarrow (\epsilon^5)^5 = \epsilon \text{ și } (\epsilon^7)^7 = \epsilon.$$

Obținem $u_i^2 = 1_{\mathbb{Q}(\epsilon)}$, deci $G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\epsilon))$ este grupul lui Klein.

Exemplu 16.3 Determinați $G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2}))$.

Extinderea $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2})$ nu este normală.

Fie $u \in G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2}))$. Atunci $u(\sqrt[3]{2})$ este rădăcină din $\mathbb{Q}(\sqrt[3]{2})$ a lui $\text{Irr}(\sqrt[3]{2}, \mathbb{Q})$, deci $u(\sqrt[3]{2}) = \sqrt[3]{2}$.

Rezultă $G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2})) = \{1_{\mathbb{Q}(\sqrt[3]{2})}\}$.

Teorema 16.2 Fie $K \leq L$ extindere Galois. Atunci $G(K, L) \leq \mathcal{S}_n$, unde $n = [L : K]$.

Demonstrație. Avem $L = K(\alpha)$, $f = \text{Irr}(\alpha, K)$ are n rădăcini.

Dacă $u, v \in G(K, L)$ și $u \neq v$, atunci $u(\alpha) \neq v(\alpha)$.

(pentru că răd. $f \in K(\alpha)$ și dacă $u(\alpha) = v(\alpha)$, atunci

$$u(\forall \text{ răd. } f) = v(\forall \text{ răd. } f) \Rightarrow u = v \text{ fals!})$$

Fie

$$g : G(K, L) \longrightarrow \mathcal{S}_n$$

$$g(u) = \begin{pmatrix} \alpha = \alpha_1 & \cdot & \cdot & \cdot & \alpha_n \\ u(\alpha) & \cdot & \cdot & \cdot & u(\alpha_n) \end{pmatrix}.$$

Din faptul că $u \neq v \Rightarrow u(\alpha) \neq v(\alpha) \Rightarrow g(u) \neq g(v) \Rightarrow g$ injectivă.

g morfism:

$$g(u_1 \circ u_2) = \begin{pmatrix} \alpha_1 & \cdot & \cdot & \cdot & \alpha_n \\ u_1 \circ u_2(\alpha_1) & \cdot & \cdot & \cdot & u_1 \circ u_2(\alpha_n) \end{pmatrix}$$

$$g(u_1) \circ g(u_2) = \begin{pmatrix} u_2(\alpha_1) & \cdot & \cdot & \cdot & u_2(\alpha_n) \\ u_1(u_2(\alpha_1)) & \cdot & \cdot & \cdot & u_1(u_2(\alpha_n)) \end{pmatrix} \circ \begin{pmatrix} \alpha_1 & \cdot & \cdot & \cdot & \alpha_n \\ u_2(\alpha_1) & \cdot & \cdot & \cdot & u_2(\alpha_n) \end{pmatrix} = g(u_1 \circ u_2).$$

În concluzie $G(K, L) \leq \mathcal{S}_n$. ■

17 Seminar 8

Exercițiu 17.1 Să se studieze grupul Galois al extinderii $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\epsilon) = \mathcal{C}_{X^n-1, \mathbb{Q}}$, unde ϵ este rădăcină primitivă.

Rezolvare 17.1

Extinderea $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\epsilon)$ este extindere Galois, pentru că:

- este finită : $[\mathbb{Q}(\epsilon) : \mathbb{Q}] = \text{grad } F_n$;
- este separabilă, pentru că: $\text{car } \mathbb{Q} = 0$;
- este normală, pentru că: $\mathbb{Q}(\epsilon) = \mathcal{C}_{X^n-1, \mathbb{Q}}$.

Deci

$$|G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\epsilon))| = [\mathbb{Q}(\epsilon) : \mathbb{Q}] = \text{grad}F_n = \varphi(n).$$

Elementele lui $G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\epsilon))$ sunt $u_1, u_2, \dots, u_{\varphi(n)}$ cu:

$$u_1(\epsilon) = \epsilon, \quad u_2(\epsilon) = \epsilon^{k_2} \dots u_{\varphi(n)} = \epsilon^{k_{\varphi(n)}},$$

unde $(k; n) = 1$ și ϵ^{k_i} este rădăcină primitivă.

Dar

$$\begin{aligned} (u_i \circ u_j)(\epsilon) &= u_i(\epsilon^{k_j}) = \epsilon^{k_i k_j} = (u_j \circ u_i)(\epsilon), \forall i, j \\ &\Rightarrow G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\epsilon)) \text{ comutativă.} \end{aligned}$$

Exercițiu 17.2 Determinați grupul Galois corespunzător polinomului

$$X^3 - 2 \in \mathbb{Q}[X].$$

Rezolvare 17.2

$$\mathcal{C}_{X^3-2, \mathbb{Q}} = \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2}, \epsilon) = \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2} + \epsilon).$$

Extinderea $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2} + \epsilon)$ este Galois, deoarece:

- este separabila, car $\mathbb{Q} = 0$;
- este finită, pentru că $\sqrt[3]{2} + \epsilon \text{ alg}|_{\mathbb{Q}}$;
- este normală, pentru că e un corp de descompunere.

Să determinăm celelalte rădăcini ale lui $\text{Irr}(\theta, \mathbb{Q})$, $\theta = \sqrt[3]{2} + \epsilon$.

- ϵ și ϵ^2 sunt conjugate, fiind rădăcini pentru $X^2 + X + 1$;
- $\sqrt[3]{2}$, $\epsilon\sqrt[3]{2}$, $\epsilon^2\sqrt[3]{2}$ sunt conjugate, fiind rădăcinile lui $X^3 - 2$.

Rădăcinile lui $\text{Irr}(\theta, \mathbb{Q})$ sunt:

$$\sqrt[3]{2} + \epsilon, \quad \epsilon\sqrt[3]{2} + \epsilon, \quad \epsilon^2\sqrt[3]{2} + \epsilon, \quad \sqrt[3]{2} + \epsilon^2, \quad \epsilon\sqrt[3]{2} + \epsilon^2, \quad \epsilon^2\sqrt[3]{2} + \epsilon^2.$$

Elementele lui $G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\theta))$ sunt:

$$u_1 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon; \sqrt[3]{2} \rightarrow \sqrt[3]{2}\}; \quad u_2 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon^2; \sqrt[3]{2} \rightarrow \sqrt[3]{2}\}; \quad u_3 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon; \sqrt[3]{2} \rightarrow \epsilon\sqrt[3]{2}\};$$

$$u_4 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon^2; \sqrt[3]{2} \rightarrow \epsilon\sqrt[3]{2}\}; \quad u_5 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon; \sqrt[3]{2} \rightarrow \epsilon^2\sqrt[3]{2}\}; \quad u_6 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon^2; \sqrt[3]{2} \rightarrow \epsilon^2\sqrt[3]{2}\}.$$

Notăm cu $u_2 = u$ și $u_3 = v$ și obținem următoarele relații:

$$u^2 = \epsilon, \quad v^2 = u_5, \quad v^3 = \epsilon, \quad uv = u_4, \quad uv^2 = u_6.$$

$$G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\theta)) = \{1, u, v, v^2, uv, vu, uv^2\} \simeq \mathcal{S}_3 \text{ (nu e abelian).}$$

Exercițiu 17.3 Fie extinderea $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt{3})$. Să se determine $G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt{3}))$.

Rezolvare 17.3

$$\begin{aligned} u_1 & : \{ \sqrt{2} \rightarrow \sqrt{2}; \sqrt{3} \rightarrow \sqrt{3}; \quad u_2 : \{ \sqrt{2} \rightarrow -\sqrt{2}; \sqrt{3} \rightarrow \sqrt{3}; \\ u_3 & : \{ \sqrt{2} \rightarrow \sqrt{2}; \sqrt{3} \rightarrow -\sqrt{3}; \quad u_4 : \{ \sqrt{2} \rightarrow -\sqrt{2}; \sqrt{3} \rightarrow -\sqrt{3}. \end{aligned}$$

Notăm cu $u_2 = u$, $u_3 = v$ și obținem:

$$u_4 = uv, \quad u_i^2 = 1 \Rightarrow G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt{3})) \simeq \text{Gr.Klein.}$$

Observație 17.1 Fie $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\alpha, \beta)$ și $u \in \text{Aut } \mathbb{Q}(\alpha, \beta)$, $u|_{\mathbb{Q}} = 1_{\mathbb{Q}}$.

$u(\alpha + \beta) = u(\alpha) + u(\beta)$, $u(\alpha)$ este altă rădăcină pentru $\text{Irr } \alpha$ și $u(\beta)$ este altă rădăcină pentru $\text{Irr } \beta$.

Așadar avem

$$u(\alpha + \beta) = \alpha_i + \beta_j; \quad \alpha_i \text{ rădăcină pentru } \text{Irr } \alpha; \quad \beta_j, \text{ rădăcină pentru } \text{Irr } \beta.$$

Deci, dacă $\alpha + \beta$ e rădăcină pentru $\text{Irr}(\alpha + \beta, \mathbb{Q})$, atunci celelalte rădăcini sunt $\alpha_i + \beta_j$.

Exercițiu 17.4 Determinați grupul Galois al corpului de descompunere peste \mathbb{Q} , al polinomului $f = X^4 - 3$.

Rezolvare 17.4 Fie

$$X = \sqrt[4]{3}Y \Rightarrow f = 3(Y^4 - 1) = 3(Y - 1)(Y + 1)(Y^2 + 1) \Rightarrow \mathcal{C}_{f, \mathbb{Q}} = \mathbb{Q}(\sqrt[4]{3}, i).$$

Extinderea $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\sqrt[4]{3}, i)$ este extindere Galois.

$$u_1 : \{i \rightarrow i; \sqrt[4]{3} \rightarrow \sqrt[4]{3}; \quad u_2 : \{i \rightarrow i; \sqrt[4]{3} \rightarrow -\sqrt[4]{3};$$

$$u_3 : \{i \rightarrow i; \sqrt[4]{3} \rightarrow i\sqrt[4]{3}; \quad u_4 : \{i \rightarrow i; \sqrt[4]{3} \rightarrow -i\sqrt[4]{3};$$

$$u_5 : \{i \rightarrow -i; \sqrt[4]{3} \rightarrow \sqrt[4]{3}; \quad u_6 : \{i \rightarrow -i; \sqrt[4]{3} \rightarrow -\sqrt[4]{3};$$

$$u_7 : \{i \rightarrow -i; \sqrt[4]{3} \rightarrow i; \sqrt[4]{3} \rightarrow i; \quad u_8 : \{i \rightarrow -i; \sqrt[4]{3} \rightarrow -i\sqrt[4]{3}.$$

Notăm $u_3 = a$, $u_5 = b$ și obținem: $\text{ord } a = 4$, $\text{ord } b = 2$, $ab = ba^3$.

$$G = G(\mathbb{Q}; \mathbb{Q}(\sqrt[4]{3}, i)) \simeq \{1, a, a^2, a^3, b, ba, ba^2, ba^3\}.$$

G : grupul izometriilor unui pătrat.

- a : rotație de unghi $\frac{\pi}{2}$ în jurul centrului pătratului;

- b : simetria față de mediatoarea unei laturi.

G : grupul diedral D_4 nu e comutativ.

Grupurile cu 8 elemnte:

- abeliene: $\mathbb{Z}_8, \mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_2, \mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_4$.

- neabeliene: D_4 , grupul cuaternionilor Q : $j = \begin{pmatrix} i & 0 \\ 0 & -i \end{pmatrix}$; $k = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}$,
 $ord\ j = ord\ k = 4$: $j^2 = k^2, jkj = k; kjk = j$. $Q = \langle j, k \rangle$ în raport cu
 ”, ”.

Exercițiu 17.5 Determinați grupul Galois al extinderilor:

- $\mathbb{Q} \leq \mathbb{R}$;
- $\mathbb{R} \leq \mathbb{C}$;
- $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(i)$.

Rezolvare 17.5

- $G(\mathbb{Q}, \mathbb{R}) = Aut\ \mathbb{R}$. Fie $u \in G(\mathbb{Q}, \mathbb{R})$ și $x \in \mathbb{R} - \mathbb{Q}$.

Fie $a_n \nearrow x, b_n \searrow x, a_n, b_n \in \mathbb{Q}$.

Avem

$$a_n \leq x \leq b_n. \quad (bf^*)$$

Verific că u este monotonă, iar pentru acest lucru, consider $z \geq 0$ și obținem:

$$z = (\sqrt{z})^2 \Rightarrow u(z) = (u(\sqrt{z}))^2 \geq 0.$$

Deci, dacă:

$$x \leq y \Rightarrow \exists z \geq 0 : y = x + z \Rightarrow u(y) = u(x) + u(z) \geq u(x).$$

Aplic u pentru $(*)$: $\{.u(a_n) \leq u(x) \leq u(b_n)u(a_n) = a_n, u(b_n) = b_n, a_n \nearrow x, b_n \searrow x \Rightarrow u(x) = x$.

Deci, $Aut\ \mathbb{R} = \{1_{\mathbb{R}}\}$.

- $\mathbb{R} \leq \mathbb{C} = \mathbb{R}(i) = \mathcal{C}_{X^2+1, \mathbb{R}}$.

Rădăcinile lui $X^2 + 1$ sunt $\pm i$.

$$u_1(i) = i; u_2(i) = -i \Rightarrow G(\mathbb{R}, \mathbb{C}) = \{u_1, u_2\} \simeq \mathbb{Z}_2.$$

Similar pentru $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(i)$.

Exercițiu 17.6 Fie $f = X^3 - 2 \in \mathbb{Q}[X]$. Determinați $G(\mathbb{Q}, \mathcal{C}_{f, \mathbb{Q}})$.

Rezolvare 17.6

Rădăcinile lui f sunt: $\sqrt[3]{2}, \epsilon\sqrt[3]{2}, \epsilon^2\sqrt[3]{2}$, unde ϵ răd. pentru $X^2 + X + 1$.

$\mathcal{C}_{f,\mathbb{Q}} = \mathbb{Q}(\epsilon, \sqrt[3]{2})$. Avem $[\mathbb{Q}(\epsilon, \sqrt[3]{2}) : \mathbb{Q}] = 6 \Rightarrow |G(\mathbb{Q}, \mathcal{C}_{f,\mathbb{Q}})| = 6$.

Fie $u_i \in G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\epsilon, \sqrt[3]{2}))$, iar u_i este dat de $u_i(\epsilon)$ și $u_i(\sqrt[3]{2})$.

$$u_1 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon; \sqrt[3]{2} \rightarrow \sqrt[3]{2}; \quad u_2 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon^2; \sqrt[3]{2} \rightarrow \sqrt[3]{2}; \quad u_3 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon; \sqrt[3]{2} \rightarrow \epsilon\sqrt[3]{2}$$

$$u_4 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon^2; \sqrt[3]{2} \rightarrow \epsilon\sqrt[3]{2}; \quad u_5 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon; \sqrt[3]{2} \rightarrow \epsilon^2\sqrt[3]{2}; \quad u_6 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon^2; \sqrt[3]{2} \rightarrow \epsilon^2\sqrt[3]{2}.$$

Avem $u_2u_3 \neq u_3u_2$, pentru că:

$$u_2u_3(\sqrt[3]{2}) = u_2(\epsilon\sqrt[3]{2}) = \epsilon^2\sqrt[3]{2} \quad u_3u_2(\sqrt[3]{2}) = u_3(\sqrt[3]{2}) = \epsilon\sqrt[3]{2}$$

Deci, $G_f(\mathbb{Q}) = G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\epsilon, \sqrt[3]{2})) \simeq \mathcal{S}_3$.

18 Cursuri 9, 10 - Grupul Galois al unei extinderi Galois

Teorema 18.1 (*curs trecut*)

$K \leq L$, extindere Galois $\Rightarrow G(K, L) = \mathcal{C}_f \leq \mathcal{S}_n$, unde $n = \text{grad } f$. (f ireductibil).

Teorema 18.2 *Există extinderea Galois, pentru care $G(K; L) \simeq \mathcal{S}_n$.*

Demonstrație. Notăm $E = K(X_1, \dots, X_n)$.

$$\sigma_1 = X_1 + \dots + X_n, \quad \sigma_2 = \sum_{1 \leq i < j \leq n} X_i X_j, \dots, \quad \sigma_n = X_1 \cdot \dots \cdot X_n. \quad F = K(\sigma_1, \dots, \sigma_n)$$

Atunci $F \leq E$ extindere Galois, pentru că x_i răd. pentru

$$f = \prod_{i=1}^n (X - X_i) = X^n - \sigma_1 X^{n-1} + \dots + (-1)^n \sigma_n.$$

$f \in F[X]$, f ireductibil cu rădăcinile distincte.

$[E : F] < \infty$, pentru că $X_i, i = \overline{1, n}$ sunt alg. (răd. lui f); $E = \mathcal{C}_{f,F}$; rădăcini distincte $\Rightarrow F \leq E$ sep.

Rezultă $F \leq E$ extindere Galois.

Fie $\alpha \in \mathcal{S}_n$. Obținem: $u_\alpha : X_i \rightarrow X_{\alpha(i)}, u_\alpha(\sigma_i) = \sigma_i, \forall i \Rightarrow u_\alpha|_F = 1_F$.

Asocierea $\alpha \rightarrow u_\alpha$ este injectivă $\Rightarrow |\mathcal{S}_n| \leq |G(F; E)| \leq |\mathcal{S}_n|$ (teorema anterioară), unde $n = \text{grad } f$, f ireductibil și $E = \mathcal{C}_f$.

Rezultă că $G(F; E) \simeq \mathcal{S}_n$. ■

Observație 18.1 $[K(X_1, X_2, \dots, X_n) : K(\sigma_1, \dots, \sigma_n)] = n!$, unde:

$$K(X_1, X_2, \dots, X_n) = C_{f, K(\sigma_1, \dots, \sigma_n)} \text{ și } K(\sigma_1, \dots, \sigma_n) = F.$$

Problemă 1 Fie $f \in F[X]$, $\text{grad } f = n$. Atunci $[C_{f, K} : K] \leq n!$.

Teorema 18.3 (Teorema fundamentală a teoriei lui Galois)

Teorema 18.4 (Elementului primitiv)

$$K(\alpha_1, \dots, \alpha_n) = K(\theta), \text{ unde } \theta \text{ sep}|_K \text{ și } \alpha_i \text{ sep}|_K.$$

Fie $K \leq L$ și consider $G(K; L)$.

Fie \mathcal{K} : mulțimea subcorpurilor lui L , ce includ K .

\mathcal{L} : mulțimea subgrupurilor lui $G(K; L)$.

Teorema 18.5 Dacă $K \leq L$ extindere Galois, atunci există o bijecție între \mathcal{K} și \mathcal{L} .

Demonstrație. Fie

$$\begin{aligned} \Phi & : \mathcal{L} \longrightarrow \mathcal{K} \\ H & \leq G(K, L) \rightsquigarrow L^H = \{x \in L \mid u(x) = x, \forall u \in H\}. \end{aligned}$$

Avem $K \leq L^H \leq L$. L^H corp :

$$\begin{aligned} x, y \in L^H & \Rightarrow u(x - y) = x - y; u(xy) = xy; u(x^{-1}) = x^{-1}; \forall u \in H \\ x, y \in L^H & \Rightarrow x - y; xy; x^{-1} \in L^H. \end{aligned}$$

Fie

$$\begin{aligned} \Psi & : \mathcal{L} \longrightarrow \mathcal{K} \\ K & \leq L_1 \leq L \rightsquigarrow G(L_1, L) \leq G(K; L). \end{aligned}$$

Observăm că Φ și Ψ sunt antimonotone.

$$\begin{aligned} H_1 & \leq H_2 \Rightarrow L^{H_1} \geq L^{H_2} \\ L_1 & \leq L_2 \Rightarrow G(L_2; L) \leq G(L_1; L). \end{aligned}$$

Dacă $H \in \mathcal{L}$, arătăm că $H = \Psi\Phi(H) \Leftrightarrow H = G(L^H; L)$.

Avem $H \leq G(L^H; L)$ și demonstrăm că $L^H \leq L$ extindere Galois.

$$K \leq L, \text{ finită } K \leq L^H \leq L \Rightarrow L^H \leq L \text{ finită.}$$

În cele ce urmează, vom arăta că L normală $_{L^H}$.

Fie $x \in L$. Avem $x \text{ alg}|_K$ de unde $\exists \text{Irr}(x, K) = f$

$K \leq L$ normală $\Rightarrow C_f \subseteq L, x \text{ alg}|_{L^H}$ deci $\text{Irr}(x, L^H) \Rightarrow C_{\text{Irr}(x, L^H)} \subseteq L$.

$L \text{ sep}|_K \Rightarrow L \text{ sep}|_{L^H}$.

Deci, $L^H \leq L$ extindere Galois $\Rightarrow \exists \theta \in L; L = L^H(\theta)$.

Fie $h = \prod_{u \in H} (X - u(\theta))$, el are pe θ ca rădăcină. (pentru $u = 1_L$).

Observăm că:

$$\forall v \in H, v(h) = h \Rightarrow h \in L^H[X] \Rightarrow \text{Irr}(\theta, L^H) | h.$$

Avem

$$|G(L^H; L)| = [L : L^H] = \text{gradIrr}(\theta, L^H) \leq \text{grad}h = |H|.$$

Obținem:

$$|G(L^H, L)| \leq |H| \text{ și } H \leq G(L^H, L).$$

Rezultă $H = G(L^H, L)$.

Pe de altă parte, $L_1 \leq L^{G(L_1; L)}$.

Arătăm că $[L : L_1] = [L : L^{G(L_1; L)}]$.

Din prima parte a demonstrației, $G(L^{G(L_1; L)}; L) = G(L_1; L)$.

Din $K \leq L$ ext. Galois $\Rightarrow L^{G(L_1; L)} \leq L$ ext. Galois.

$L_1 \leq L$ ext. Galois.

Așadar obținem $[L : L^{G(L_1; L)}] = [L : L_1] \Rightarrow L_1 = L^{G(L_1; L)}$.

Deci Φ și Ψ sunt una inversa celeilalte. ■

Observație 18.2 K, L corpuri finite $\Rightarrow K \leq L$ extindere Galois:

- este finită
- este normală pentru că $L = \mathcal{C}_{X^{P^n} - X, K}$.
- este separabilă, pentru că K finit $\Rightarrow K$ perfect.

Teorema 18.6 (Galois) Fie $K \leq L$ extindere Galois și $K \leq L_1$ normală.

Atunci $\{L_1 | K \leq L_1 \leq L\} \xleftrightarrow{\text{bij}} \{H | H \triangleright G(K, L)\}$. ($H = G(L, L)$).

Corolar 9 Fie $H \leq \mathcal{S}_n$, $\exists T \leq E$ extindere Galois: $G(T, E) \simeq H$.

Demonstrație. \exists o ext. Galois $F \leq E$, astfel încât

$$G(F; E) \simeq \mathcal{S}_n \geq H \Rightarrow \exists H_1 \simeq H \text{ și } H_1 \leq G(F, E).$$

Fie $T = E^{H_1}$, atunci rezultă că $G(E^{H_1}, E) = H_1$. ■

Exercițiu 18.1 Să se găsească $G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt{3}))$ și corpurile intermediare corespunzătoare.

Rezolvare 18.1 $G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt{3})) \simeq K$, K grupul lui Klein.

$$\begin{aligned} u_1 : \{ \sqrt{2} \rightarrow \sqrt{2}; \sqrt{3} \rightarrow \sqrt{3}; \quad u_2 : \{ \sqrt{2} \rightarrow -\sqrt{2}; \sqrt{3} \rightarrow \sqrt{3}; \\ u_3 : \{ \sqrt{2} \rightarrow \sqrt{2}; \sqrt{3} \rightarrow -\sqrt{3}; \quad u_4 : \{ \sqrt{2} \rightarrow -\sqrt{2}; \sqrt{3} \rightarrow -\sqrt{3}. \end{aligned}$$

Notăm $u_2 = u$ și $u_3 = v$.
 Subgrupurile lui G sunt: $\{1\}$, $H_1 = \{1, u\} \triangleleft G$, $H_2 = \{1, v\} \triangleleft G$,
 $H_3 = \{1, uv\} \triangleleft G$, $G \triangleleft G$.

Subgrupurile lui G :

Subcorpurile intermediare:

$$L^{H_1} = \{x \in L \mid \varphi(x) = x, \forall \varphi \in H_1\} = \{x \in L \mid u(x) = x\} = \mathbb{Q}(\sqrt{3}).$$

$$L^{H_2} = \{x \in L \mid v(x) = x\} = \mathbb{Q}(\sqrt{2}).$$

$$L^{H_3} = \{x \in L \mid uv(x) = x\} = \mathbb{Q}(\sqrt{6}).$$

$$uv : \{\sqrt{2} \xrightarrow{v} \sqrt{2} \xrightarrow{u} -\sqrt{2}\sqrt{3} \xrightarrow{v} -\sqrt{3} \rightarrow -\sqrt{3}\}$$

Dacă nu observ cine e L^H , atunci:

$$L = \{x \mid x = a + b\sqrt{2} + c\sqrt{3} + d\sqrt{6}; a, b, c, d \in \mathbb{Q}\}.$$

$$u(x) = a + bu(\sqrt{2}) + cu(\sqrt{3}) + du(\sqrt{6}) = a + b\sqrt{2} + c\sqrt{3} + d\sqrt{6}.$$

Temă 1 Fie $\mathbb{Q} \leq \mathcal{C}_{X^3-2, \mathbb{Q}}$. Determinați $G(\mathbb{Q}, \mathcal{C}_{X^3-2, \mathbb{Q}})$ și subcorpurile coresp.

18.1 Seminar nr. 9

Exercițiul 18.2 Fie $f = X^3 - 2 \in \mathbb{Q}(\epsilon)[X]$ cu ϵ rădăcină pentru $X^2 + X + 1$. Să se determine $G_f(\mathbb{Q}(\epsilon))$.

Rezolvare 18.2

$$\mathcal{C}_{f, \mathbb{Q}(\epsilon)} = \mathbb{Q}(\epsilon, \sqrt[3]{2}). \text{ Notăm } K = \mathbb{Q}(\epsilon).$$

Avem $K \leq K(\sqrt[3]{2})$ cu baza $\{1, \sqrt[3]{2}, \sqrt[3]{4}\}$. $u \in G(K, \mathcal{C}_{f, K})$ e unic determinat de $u(\sqrt[3]{2})$.

$u(\sqrt[3]{2})$ e răd. pentru $X^3 - 2$, rezultă:

$$u(\sqrt[3]{2}) \in \{\sqrt[3]{2}, \epsilon\sqrt[3]{2}, \epsilon^2\sqrt[3]{2}\} \Rightarrow |G(K, \mathcal{C}_{f, K})| = 3 \Rightarrow G_f(K) \simeq \mathbb{Z}_3.$$

Exercițiul 18.3 Fie p prim, $\epsilon \neq 1$, ϵ rădăcină pentru $X^p - 1$. $f = X^p - 2 \in K[X]$ cu $K = \mathbb{Q}(\epsilon)$. Determinați $G_f(K)$.

Rezolvare 18.3

Rădăcinile lui f sunt:

$$\sqrt[p]{2}, \epsilon \sqrt[p]{2}, \dots, \epsilon^{p-1} \sqrt[p]{2} \Rightarrow \mathcal{C}_{f,K} = K(\epsilon, \sqrt[p]{2}) = K(\sqrt[p]{2}).$$

$$\text{Irr}(\epsilon, \mathbb{Q}) = X^{p-1} + \dots + X + 1, \text{Irr}(\sqrt[p]{2}, \mathbb{Q}) = X^p - 2.$$

Fie $u \in G_f(K)$. Atunci u e unic determinat de $u(\sqrt[p]{2})$. Rezultă:

$$u(\sqrt[p]{2}) \in \{\sqrt[p]{2}, \epsilon \sqrt[p]{2}, \dots, \epsilon^{p-1} \sqrt[p]{2}\} \Rightarrow |G_f(K)| = p, p \text{ prim} \Rightarrow G_f(K) \simeq \mathbb{Z}_p.$$

Exercițiu 18.4 Fie $f = X^4 - 2 \in K[X]$, cu $K = \mathbb{Q}(i)$. Să se determine $G_f(K)$.

Rezolvare 18.4

Rădăcinile lui f sunt: $\pm \sqrt[4]{2}, \pm i \sqrt[4]{2}$. f ireductibil în $K[X]$ și $\mathcal{C}_{f,K} = K(\sqrt[4]{2})$.

Dacă $u \in G_f(K)$, atunci $u(\sqrt[4]{2}) \in \{\pm \sqrt[4]{2}, \pm i \sqrt[4]{2}\}$. Obținem 4 automorfisme:

$$u_1(\sqrt[4]{2}) = \sqrt[4]{2}; u_2(\sqrt[4]{2}) = -\sqrt[4]{2}; u_3(\sqrt[4]{2}) = i \sqrt[4]{2}; u_4(\sqrt[4]{2}) = -i \sqrt[4]{2}.$$

Observăm că $u_4^2 = u_2; u_4^3 = u_3 \Rightarrow G_f(K) \simeq \mathbb{Z}_4$.

Exercițiu 18.5 Fie $f = X^3 - 2 \in \mathbb{Q}[X]$. Avem $G_f(\mathbb{Q}) = \mathcal{S}_3$.

i) Determinați diagrama laticii subgrupurilor lui $G_f(\mathbb{Q})$.

ii) Determinați diagrama laticii subcorpurilor $\mathcal{C}_{f,\mathbb{Q}} = \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2}, \epsilon)$ ($= L$)

Rezolvare 18.5

i) Subgrupurile lui \mathcal{S}_3 sunt:

$$H_1 = \{1_L\}; H_2 = \langle u_1 \rangle; u_1 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon^2, \sqrt[3]{2} \rightarrow \sqrt[3]{2}\}, u_1 \text{ transpoziție},$$

$$H_3 = \langle u_2 \rangle; u_2 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon, \sqrt[3]{2} \rightarrow \epsilon \sqrt[3]{2}\}, H_3 \triangleleft \mathcal{S}_3, H_3 = \{1, u_2, u_2^2\}, u_2 \text{ ciclu de lungime 3.}$$

$$H_4 = \langle u_2 u_1 \rangle; H_5 = \langle u_2^2 u_1 \rangle \text{ transpoziție}, H_6 = \mathcal{S}_3$$

$$H_3 \triangleleft \mathcal{S}_3 \Rightarrow \mathbb{Q} \leq L^{H_3} \text{ normală.}$$

ii) $L^{H_i} \stackrel{\text{not}}{=} L_i = \{x \in L \mid u(x) = x, \forall u \in H_i\}$. $H_i \longleftrightarrow L_i$ antiizomorfism între cele două latici.

$$L_1 = \{x \mid u(x) = x, \forall u \in H_1 = \{1\}\} = L = \mathcal{C}_{f,\mathbb{Q}} = \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2}, \epsilon).$$

$$L_2 = \{x \mid u_1(x) = x, u_1 \in H_2\} = \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2}).$$

$$L_3 = \{x \mid u_2(x) = x, u_2 \in H_3\} = \mathbb{Q}(\epsilon).$$

$$L_4 = \{x \mid u_2 u_1(x) = x, u_2 u_1 \in H_4\}.$$

$$u_2 u_1 : \{\sqrt[3]{2} \rightarrow \epsilon; \sqrt[3]{2}\epsilon \rightarrow \epsilon^2; \quad u_2 u_1(\epsilon \sqrt[3]{2}) = u_2(\epsilon^2 \sqrt[3]{2}) = \epsilon^2 \epsilon \sqrt[3]{2} = \sqrt[3]{2}.$$

$$u_2 u_1(\epsilon^2 \sqrt[3]{2}) = u_2(\epsilon^4; \sqrt[3]{2}) = \epsilon \epsilon \sqrt[3]{2} = \epsilon^2 \sqrt[3]{2}.$$

Deci

$$L_4 = \mathbb{Q}(\epsilon^2 \sqrt[3]{2}).$$

$$L_5 = \{x \mid u_2^2 u_1(x) = x, u_2 u_1 \in H_5\}.$$

$$u_2^2 u_1 : \{\sqrt[3]{2} \rightarrow \epsilon^2; \sqrt[3]{2}\epsilon \rightarrow \epsilon \quad , \quad u_2^2 u_1(\epsilon \sqrt[3]{2}) = \epsilon^2 \epsilon^2 \sqrt[3]{2} = \epsilon \sqrt[3]{2}. \quad L_5 = \mathbb{Q}(\epsilon \sqrt[3]{2}).$$

$$L_6 = \{x \mid u(x) = x, \forall u \in \mathcal{S}_3\} = \mathbb{Q}.$$

Exercițiu 18.6 Aceeași problemă pentru $f = X^3 - 2 \in \mathbb{Q}(\epsilon)[X]$, $G_f(K) \simeq \mathbb{Z}_3$

$$(u(\sqrt[3]{2}) \in \{\sqrt[3]{2}, \epsilon \sqrt[3]{2}, \epsilon^2 \sqrt[3]{2}\}). \quad K = \mathbb{Q}(\epsilon).$$

Subgrupuri: $H_1 = \{1\}$, $H_2 = \mathbb{Z}_3$.

Subgrupurile corespunzătoare: $L^{H_1} = \mathcal{C}_{f,K} = \mathbb{Q}(\epsilon, \sqrt[3]{2})$, $L^{H_2} = \mathbb{Q}(\epsilon) = K$.

Temă 2 Fie $f = X^4 - 2 \in \mathbb{Q}[X]$. Avem $G_f(\mathbb{Q}) = D_4$.

- i) Determinați laticia subgrupurilor lui D_4 .
- ii) Determinați laticia subgrupurilor corespunzătoare.

19 Curs 11 - Extinderi radicale

Fie K cu $\text{car } K = 0$. Fie \overline{K} închiderea algebrică a lui K .

Definiție 19.1 $\alpha \in \overline{K}$ este **radical** peste K , dacă α e rădăcina unui polinom de forma $X^n - a$, $a \in K$. (polinom care nu are rădăcini multiple pentru că $\text{car } K = 0$).

Rădăcinile lui $X^n - a$ sunt $\theta \epsilon^i$, $i = \overline{0, n-1}$, ϵ^i rădăcină pentru $X^n - 1$.

Definiție 19.2 Extindere **radicală simplă** : $K \leq K(\theta, \epsilon) = \mathcal{C}_{X^n - a, K}$.

Definiție 19.3 Extindere **radicală**: $K \leq L$ dacă $\exists K_i$:

$$K = K_0 \leq \underset{\text{rad. simplă}}{K_1} \leq \dots \leq \underset{\text{rad. simplă}}{K_{n-1}} \leq K_n = L.$$

1. Are loc tranzitivitatea extinderii radicale.
2. Orice extindere radicală e finită.
3. Extinderi radicale simple sunt normale, dar cele care nu sunt simple, nu sunt neaparat normale.

$$\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\sqrt{3}) \leq \mathbb{Q}(\sqrt[4]{3}), \quad \mathbb{Q}(\sqrt{3}) = \mathcal{C}_{X^2-3}, \quad \mathbb{Q}(\sqrt[4]{3}) = \mathcal{C}_{X^2-\sqrt{3}}.$$

($\sqrt[4]{3}$ e rădăcină pentru $X^4 - 3$, celelalte rădăcini sunt: $-\sqrt[4]{3}, \pm i\sqrt[4]{3} \notin \mathbb{R}$.)

Teorema 19.1 *Orice extindere radicală este inclusă într-o extindere radicală normală.*

Exemplu 19.1

$$\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\sqrt[4]{3}) \leq \mathbb{Q}(\sqrt[4]{3}, i), \quad \mathbb{Q}(\sqrt[4]{3}, i) = \mathcal{C}_{X^4-1, \mathbb{Q}(\sqrt[4]{3})}.$$

rad.normală

Definiție 19.4 *Fie $f \in K[X]$, car $K = 0$. Ecuația $f = 0$ este **rezolubilă** sau (**rezolvabilă**) prin radicali dacă $\exists K \leq L$, astfel încât: L radicală (deci și o extindere radicală normală) și $\mathcal{C}_f \subseteq L$.*

Teorema 19.2 *Fie $K \leq L$ extindere Galois, car $K = 0, \exists L' : L \leq L'$ radicală $\Leftrightarrow G(K, L)$ grup rezolubil.*

Deci, ecuația $f = 0$ e rezolvabilă prin radicali $\Leftrightarrow G_f(K) = Gal(K, \mathcal{C}_f)$ este rezolubil. ($K \leq \mathcal{C}_f$ e extindere Galois).

19.1 Grupuri Galois

Definiție 19.5 *Grupul (G, \cdot) este **rezolubil** dacă \exists lanțul normal:*

$$\{e\} = H_n \triangleleft H_{n-1} \triangleleft \dots \triangleleft H_1 \triangleleft H_0 = G \text{ a.î } \forall i, H_{i-1}|_{H_i} \text{ abelian.}$$

Teorema 19.3 (C.N.S) *Fie $H \triangleleft G$. G rezolubil $\Leftrightarrow H$ și $G|_H$ rezolubile.*

Studiul grupului (\mathcal{S}_n, \circ)

Teorema 19.4 *Pentru $n \leq 4$, \mathcal{S}_n este rezolubil.*

Demonstrație. $\mathcal{S}_2 \simeq \mathbb{Z}_2$, abelian, deci rezolubil.

$$\mathcal{S}_3 : \mathcal{A}_3 \triangleleft \mathcal{S}_3, \quad |\mathcal{A}_3| = 3, \quad |\mathcal{S}_3| = 6, \quad \mathcal{A}_3 \simeq \mathbb{Z}_3 \text{ abelian.}$$

Avem $1 \triangleleft \mathcal{A}_3 \triangleleft \mathcal{S}_3$ cu \mathcal{A}_3 abelian și $\mathcal{S}_3|_{\mathcal{A}_3} \simeq \mathbb{Z}_2$ abelian $\Rightarrow \mathcal{S}_3$ rezolubil.

\mathcal{S}_4 : Avem $1 \triangleleft K \triangleleft \mathcal{A}_4 \triangleleft \mathcal{S}_4$.

K grup Klein,

$$K = \{1, (12)(34), (13)(24), (14)(23)\}, [(ij)|(kl)]^2 = (ij)^2(kl)^2 = 1$$

distincte

$$|K| = 4; |A_4| = \frac{4!}{2} = 12 \Rightarrow \left| \frac{A_4}{K} \right| = 3 \Rightarrow \frac{A_4}{K} \text{ abelian și } K \text{ abelian.}$$

Demonstrăm $K \triangleleft A_4$.

Fie $\sigma \in A_4$, $(ij)(kl) \in K$. Arătăm că $\sigma(ij)(kl)\sigma^{-1} \in K$.

$s \notin \{i, j, k, l\}$,

$$\sigma(s) \xrightarrow{\sigma^{-1}} s \xrightarrow{(ij)(kl)} s \xrightarrow{\sigma} \sigma(s)$$

$$\sigma(i) \xrightarrow{\sigma^{-1}} i \xrightarrow{(ij)(kl)} j \xrightarrow{\sigma} \sigma(j)$$

$$\sigma(j) \xrightarrow{\sigma^{-1}} j \xrightarrow{(ij)(kl)} i \xrightarrow{\sigma} \sigma(i)$$

$$\sigma(k) \xrightarrow{\sigma^{-1}} k \xrightarrow{(ij)(kl)} l \xrightarrow{\sigma} \sigma(l)$$

$$\sigma(l) \xrightarrow{\sigma^{-1}} l \xrightarrow{(ij)(kl)} k \xrightarrow{\sigma} \sigma(k)$$

Deci, $\sigma(ij)(kl)\sigma^{-1} = (\sigma(i)\sigma(j))(\sigma(k)\sigma(l)) \in K \Rightarrow K \triangleleft A_4$.

Așadar \mathcal{S}_4 este rezolubil. ■

Teorema 19.5 Pentru $n \geq 5$, \mathcal{S}_n nu este rezolubil.

Demonstrație. Presupunem \mathcal{S}_n rezolubil rezultă că

$$\exists 1 = H_n \triangleleft H_{n-1} \triangleleft \dots \triangleleft H_0 = \mathcal{S}_n.$$

Arătăm că dacă:

$$H_s \supset \{(ijk) \mid \forall i, j, k \text{ distincte}\},$$

atunci

$$H_{s+1} \supset \{(ijk) \mid \forall i, j, k \text{ distincte}\}, \forall s,$$

ceea ce se reduce la

$$H_n = 1 \supset \{(ijk) \mid \forall i, j, k \text{ distincte}\} \text{ fals!}$$

Observăm că: $(jit)^{-1}(kip)^{-1}(jit)(kip) = (ijk)$, deoarece ($\exists i, j, k, t, p$ distincte).

$$\begin{array}{c} p \xrightarrow{(kip)} k \xrightarrow{(kip)^{-1}} p \\ t \xrightarrow{(jit)} j \xrightarrow{(jit)^{-1}} t \\ i \xrightarrow{(kip)} p \xrightarrow{(jit)} p \xrightarrow{(kip)^{-1}} i \xrightarrow{(jit)^{-1}} j \\ j \xrightarrow{(jit)} i \xrightarrow{(kip)^{-1}} k \end{array}$$

$$k \xrightarrow{(kip)} j \xrightarrow{(jit)} t \xrightarrow{(jit)^{-1}} i.$$

Deci,

$$(jit)^{-1}H_{s+1}(kip)^{-1}H_{s+1}(jit)H_{s+1}(kip)H_{s+1} = (ijk)H_{s+1}.$$

Dar $H_{s+1} \triangleleft H_s$, iar $H_s|_{H_{s+1}}$ abelian, iar $(jit), (kip) \in H_s \Rightarrow$ membrul stang este $H_{s+1} \Rightarrow H_{s+1} = (ijk)H_{s+1} \Rightarrow (ijk) \in H_{s+1}$.

Presupunerea făcută este falsă $\Rightarrow \mathcal{S}_n$ nu este rezolubil. ■

Concluzie

$f \in K[X]$, $car K = 0$. $f = 0$ rezolvabilă prin radicali $\Leftrightarrow \exists L' \geq K, L' \geq \mathcal{C}_f = L \geq K$ (normală, finită, separabilă) $\Leftrightarrow G(K, \mathcal{C}_f) \leq \mathcal{S}_n, n = grad f$.

Deci, $f = 0$ rezolvabil prin radicali, dacă $grad f \leq 4$.

Teorema 19.6 Dacă $f \in \mathbb{Q}[X]$, f ireductibil, $grad f = p, p$ prim, f are exact 2 rădăcini (conjugate) în $\mathbb{C} - \mathbb{R}$, atunci $G_f(\mathbb{Q}) \simeq \mathcal{S}_p$.

Demonstrație. Avem

$$G_f(\mathbb{Q}) \leq \mathcal{S}_p, \mathcal{C}_{f,\mathbb{Q}} = \mathbb{Q}(\underbrace{\alpha_1, \dots, \alpha_p}_{\text{răd. lui } f}) \geq \mathbb{Q}(\alpha_1) \geq \mathbb{Q}.$$

$$[\mathbb{Q}(\alpha_1) : \mathbb{Q}] = grad f = p \Rightarrow [\mathcal{C}_{f,\mathbb{Q}} : \mathbb{Q}]$$

se divide cu

$$[\mathbb{Q}(\alpha_1) : \mathbb{Q}] = p \Rightarrow p || |G_f(\mathbb{Q})| = [\mathcal{C}_{f,\mathbb{Q}} : \mathbb{Q}].$$

Conform teoremei lui **Cauchy** rezultă $\exists \sigma \in G_f(\mathbb{Q}), ord \sigma = p$. Pot presupune $\sigma = (i_1, \dots, i_p)$ ciclu, $\{i_1, \dots, i_p\} = \{1, \dots, p\}$.

Fie

$$u : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}, u(a + bi) = a - bi, u|_{\mathbb{R}} = 1_{\mathbb{R}}.$$

$$u(\alpha_i) = \alpha_j, u(\alpha_j) = \alpha_i, \alpha_i, \alpha_j \text{ sunt unicele răd. din } \mathbb{C} - \mathbb{R} \text{ conjugate.}$$

u lasă pe loc rădăcinile reale.

De unde rezultă că $G_f(\mathbb{Q})$ conține o transpoziție pe care o notăm (ab) .

Dar

$$\sigma = (i_1 \dots i_p) = (i_2 i_3, \dots, i_p i_1) = \dots$$

$\Rightarrow \sigma$ poate fi scris $\sigma = (a j_2 \dots j_p) \Rightarrow \exists k \geq 1$ astfel încât

$$\sigma^k = (abl_3 \dots l_p) \in G_f(\mathbb{Q}).$$

Putem presupune $\tau = (12), \sigma = (1 2 3 \dots p) \in G_f(\mathbb{Q})$

$$\Rightarrow \underbrace{\langle \tau, \sigma \rangle}_{\mathcal{S}_p} \leq G_f(\mathbb{Q}) \Rightarrow \mathcal{S}_p \leq G_f(\mathbb{Q}) \leq \mathcal{S}_p \Rightarrow G_f(\mathbb{Q}) = \mathcal{S}_p.$$

■

Problemă 2 Fie $f = X^5 - 4X + 2 \in \mathbb{Q}[X]$, f ireductibil. (criteriul lui **Eisenstein**). Să se arate că $f = 0$ nu e rezolvabilă prin radicali.

Făcând graficul, se observă că f are 3 rădăcini reale. $G_f(\mathbb{Q}) \simeq S_5$ nu e rezolubil.

Rezultă că $f = 0$ nu este rezolvabilă prin radicali.

Problemă 3 Fie $f = X^5 - 6X + 3 \in \mathbb{Q}[X]$. Să se arate că $f = 0$ nu este rezolvabilă prin radicali (similar).

Problemă 4 Fie $f = 15X^7 - 84X^5 - 35X^3 + 420X + 7 \in \mathbb{Q}[X]$. Să se arate că $f=0$ nu este rezolvabilă prin radicali. ($p = 7$, crit. Eisenstein)

Alte exemple de grupuri rezolubile

D_n (grup diedral): grupul izometriilor poligonului regulat cu n laturi.

$$D_n = \langle \rho, s \rangle, \rho : \text{rotație de unghi } \frac{2\pi}{n} \text{ în jurul centrului.}$$

s : simetrie relativ la o axă de simetrie.

$|D_n| = 2n$. Avem

$$\{1\} \leq \underbrace{\langle \rho \rangle}_{\text{abelian}} \triangleleft D_n, |D_n/\rho| = 2.$$

Obținem că D_n este rezolubil.

Alte rezultate importante cu privire la grupurile rezolubile

Teorema 19.7 G grup, $|G| = p^n$, p prim. Atunci G rezolubil.

Demonstrație. Inducție după n . Pentru $n \in \{0, 1\}$, G abelian. Dacă $Z(G) \neq G$, atunci $Z(G)$, $G/Z(G)$ au ordin p^m , $m < n \Rightarrow$ sunt rezolubile $\Rightarrow G$ rezolubil.

■

Teorema 19.8 Dacă G grup, $|G| = \prod_{i=1}^k p_i$, p_i prime distincte, atunci G rezolubil.

Teorema 19.9 (Burnside, 1904) Fie p, q numere prime și G grup cu $|G| = p^k q^k$, atunci G rezolubil.

Teorema 19.10 (Feit-Thompson) G grup, $|G|$ impar rezultă G rezolubil.

Teorema 19.11 Fie G grup finit. G rezolubil $\Leftrightarrow \exists$ serie normală ciclică, $\forall i$, $|H_{i-1}|_{H_i} = \text{prim}$.

Observație 19.1 Cel mai mic grup nerezolubil este A_5 , $|A_5| = 60$.

19.2 Seminar nr. 10

Exercițiu 19.1 Fie $f = X^4 - 2 \in \mathbb{Q}[X]$. Avem $G_f(\mathbb{Q}) = D_4$.

- i) Determinați laticea subgrupurilor lui D_4 ;
 ii) Determinați laticea subcorpurilor corespunzătoare.

Rezolvare 19.1

i) $a^4 = 1$ (a rotație de 90° în jurul centrului pătratului)

$b^2 = 1$ (b simetrie relativ la o axă de simetrie).

$D_4 = \langle a, b \rangle, aba = b$.

$$a = \sigma_7 : \{i \rightarrow i; \sqrt[4]{2} \rightarrow -i\sqrt[4]{2}, b = \sigma_2 : \{i \rightarrow -i; \sqrt[4]{2} \rightarrow \sqrt[4]{2} \}, |D_4| = 8.$$

Subgrupurile proprii au ordinele 2 și 4.

Subgrupurile de ordin 2 sunt generate de elementele de ordin 2:

$$H_1 = 1, b \rightarrow H_2 = \{b\}, a^2 \rightarrow H_3 = \langle a^2 \rangle.$$

$$ab \rightarrow H_4 = \langle ab \rangle, a^2b \rightarrow H_5 = \langle a^2b \rangle, a^3b \rightarrow H_6 = \langle a^3b \rangle.$$

Subgrupuri cu 4 elemente: $H_7 = \langle a \rangle$ și subgrupuri de tip Klein

$$H_8 = \langle a^2, b \rangle = \langle a^2, a^2b \rangle, H_9 = \langle a^2, ab \rangle = \langle a^2, a^3b \rangle, H_{10} = D_4.$$

ii) Subcorpurile corespunzătoare:

$$L_i = L^{H_i} = \{x \mid \sigma(x) = x, \forall \sigma \in H_i\};$$

$$L_1 = \mathcal{C}_{f, \mathbb{Q}} = \mathbb{Q}(\sqrt[4]{2}, i), L_{10} = \mathbb{Q};$$

$$L_2 = \{x \mid (b = \sigma_2)(x) = x\} = \mathbb{Q}(\sqrt[4]{2});$$

$$L_3 = \{x \mid a^2(x) = x\} = \mathbb{Q}(i, \sqrt[4]{2});$$

$$a : \{i \rightarrow i; \sqrt[4]{2} \rightarrow -i\sqrt[4]{2} \Rightarrow a^2 : \{i \rightarrow i; \sqrt[4]{2} \rightarrow -\sqrt[4]{2}\};$$

$$L_4 = \{x \mid (ab)(x) = x\}, ab : \{i \xrightarrow{b} -i \xrightarrow{a} -i; \sqrt[4]{2} \xrightarrow{b} \sqrt[4]{2} \xrightarrow{a} -i\sqrt[4]{2}\};$$

$$x \in \mathbb{Q}(\sqrt[4]{2}, i) \Rightarrow x = a^1 + b^1i + c\sqrt[4]{2} + d\sqrt[4]{4} + ei\sqrt[4]{4} + fi\sqrt[4]{2} + g\sqrt[4]{8} + hi\sqrt[4]{8}.$$

O bază în $\mathbb{Q}(\sqrt[4]{2}, i) : \{1, i\} \{1, \sqrt[4]{2}, \sqrt[4]{4}, \sqrt[4]{8}\}$.

Așadar

$$(ab)(x) = a^1 - b^1 i - ci \sqrt[4]{2} - d \sqrt[4]{4} + ei \sqrt[4]{4} - f \sqrt[4]{2} + gi \sqrt[4]{8} + h \sqrt[4]{8}.$$

$$(ab)(x) = x \Rightarrow b^1 = 0, f = -c, d = 0, g = h.$$

De unde rezultă că:

$$L_4 = \{a^1 + c \sqrt[4]{2} + ei \sqrt[4]{4} - ci \sqrt[4]{2} + g \sqrt[4]{8} + gi \sqrt[4]{8} / a^1, c, e, g \in \mathbb{Q}\}$$

$$= \{a^1 + c(1-i) \sqrt[4]{2} + ei \sqrt[4]{4} + g(1+i) \sqrt[4]{8} / a, c, e, g \in \mathbb{Q}\}.$$

Avem

$$\left((1-i) \sqrt[4]{2}\right)^2 = (1-i)^2 \sqrt[4]{4} = -2i \sqrt[4]{4}.$$

$$\left((1-i) \sqrt[4]{2}\right)^3 = (1-i)^3 \sqrt[4]{8} = -2(1+i) \sqrt[4]{8}.$$

Rezultă

$$L_4 = \mathbb{Q}((1-i) \sqrt[4]{2}).$$

Similar,

$$L_6 = \{x \mid (a^3 b)(x) = x\} \Rightarrow L_6 = \mathbb{Q}((1+i) \sqrt[4]{2});$$

$$L_5 = \{x \mid (a^2 b)(x) = x\} = \mathbb{Q}(i \sqrt[4]{2}), a^2 b : \{i \rightarrow -i; \sqrt[4]{2} \rightarrow -\sqrt[4]{2}\};$$

$$L_7 = \{x \mid a(x) = x\} = \mathbb{Q}(i), a : \{i \rightarrow i; \sqrt[4]{2} \rightarrow -i \sqrt[4]{2}\};$$

$$L_8 = \{x \mid a^2(x) = x \text{ și } b(x) = x\} = L_3 \cap L_2 = \mathbb{Q}(\sqrt[4]{2}) \cap \mathbb{Q}(i, \sqrt[4]{4}) \Rightarrow L_8 = \mathbb{Q}(\sqrt[4]{4}).$$

$$L_9 = \{x \mid a^2(x) = x \text{ și } (ab)(x) = x\} = L_3 \cap L_4 = \mathbb{Q}(\sqrt[4]{2}) \cap \mathbb{Q}((1+i) \sqrt[4]{2}) = \mathbb{Q}(i \sqrt[4]{2}).$$

Exercițiu 19.2 Fie $f = X^4 - 5X^2 + 6 \in \mathbb{Q}[X]$.

i) Să se determine $G_f(\mathbb{Q})$;

ii) Determinați laticea subgroupurilor lui $G_f(\mathbb{Q})$;

iii) Determinați laticea subgrupurilor corespunzătoare.

Rezolvare 19.2

i) $f = (X^2 - 2)(X^2 - 3)$, $\mathcal{C}_f(\mathbb{Q}) = \mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt{3})$.

Extinderea $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt{3})$ este Galois.
Elementele lui $G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt{3}))$ sunt:

$$u_1 : \{\sqrt{2} \rightarrow \sqrt{2}; \sqrt{3} \rightarrow \sqrt{3}\}; \quad u_2 : \{\sqrt{2} \rightarrow \sqrt{2}; \sqrt{3} \rightarrow -\sqrt{3}\};$$

$$u_3 : \{\sqrt{2} \rightarrow -\sqrt{2}; \sqrt{3} \rightarrow \sqrt{3}\}; \quad u_4 : \{\sqrt{2} \rightarrow -\sqrt{2}; \sqrt{3} \rightarrow -\sqrt{3}\}.$$

Pentru $\forall i, u_i^2 = 1 \Rightarrow G_f(\mathbb{Q}) \simeq K$, K grupul lui Klein.

ii), iii)

$$H_1 = \{1\} \rightarrow L_1 = \mathcal{C}_{f, \mathbb{Q}} = \mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt{3}).$$

$$H_2 = \{1, u_2\} \rightarrow L_2 = \{x \mid u_2(x) = x\} = \mathbb{Q}(\sqrt{2}).$$

$$H_3 = \{1, u_3\} \rightarrow L_3 = \{x \mid u_3(x) = x\} = \mathbb{Q}(\sqrt{3}).$$

$$H_4 = \{1, u_4\} \rightarrow L_4 = \{x \mid u_4(x) = x\} = \mathbb{Q}(\sqrt{6}).$$

$$H_5 = G_f(\mathbb{Q}) \rightarrow L_5 = \mathbb{Q}.$$

Exercițiu 19.3 Aceeași problemă pentru $f = (X^2 + 3)(X^3 - 3)$.

Rezolvare 19.3

$$i) \mathcal{C}_f(\mathbb{Q}) = \mathbb{Q}(i\sqrt{3}, \sqrt[3]{3}) = \mathbb{Q}(\epsilon, \sqrt[3]{3}).$$

Rădăcinile lui $X^2 + 3 : \pm i\sqrt{3}$;

Rădăcinile lui $X^3 - 3 : \sqrt[3]{3}, \epsilon\sqrt[3]{3}, \epsilon^2\sqrt[3]{3}$. Unde $\epsilon = \frac{-1 \pm i\sqrt{3}}{2}$, ϵ răd. pentru $X^2 + X + 1$.

Elementele lui $G_f(\mathbb{Q})$ sunt:

$$u_1 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon; \sqrt[3]{3} \rightarrow \sqrt[3]{3}\}; \quad u_2 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon; \sqrt[3]{3} \rightarrow \epsilon\sqrt[3]{3}\}; \quad u_3 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon; \sqrt[3]{3} \rightarrow \epsilon^2\sqrt[3]{3}\}$$

$$u_4 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon^2; \sqrt[3]{3} \rightarrow \sqrt[3]{3}\}; \quad u_5 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon^2; \sqrt[3]{3} \rightarrow \epsilon\sqrt[3]{3}\}; \quad u_6 : \{\epsilon \rightarrow \epsilon^2; \sqrt[3]{3} \rightarrow \epsilon^2\sqrt[3]{3}\}.$$

$$u_2 u_4 \neq u_4 u_2 \Rightarrow G_f(\mathbb{Q}) \simeq \mathcal{S}_3.$$

$$u_4^2 = 1 \Rightarrow u_4 \text{ transpoziție.}$$

$$u_2^3 = 1 \Rightarrow u_2 \text{ ciclu.}$$

ii) Subgrupurile sunt:

$$H_1 = \{1\} \longrightarrow L_1 = \mathcal{C}_f(\mathbb{Q}), L_1 = \mathbb{Q}(\epsilon, \sqrt[3]{3});$$

$$H_2 = \{1, u_2, u_2^2 = u_3\} \triangleleft G_f(\mathbb{Q}), L_2 = \{x \mid u_2(x) = x\} = \mathbb{Q}(\epsilon);$$

$$H_3 = \{1, u_4\} \longrightarrow L_3 = \{x \mid u_4(x) = x\} = \mathbb{Q}(\sqrt[3]{3});$$

$$H_4 = \{1, u_6\} \longrightarrow L_4 = \{x \mid u_6(x) = x\} = \mathbb{Q}(\epsilon \sqrt[3]{3});$$

$$H_5 = \{1, u_5\} \longrightarrow L_5 = \{x \mid u_5(x) = x\} = \mathbb{Q}(\epsilon^2 \sqrt[3]{3});$$

$$H_6 = G_f(\mathbb{Q}) \longrightarrow L_6 = \mathbb{Q}.$$

Observație 19.2 Elementele lui $\mathbb{Q}(\epsilon, \sqrt[3]{3}) : \mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\epsilon) \leq \mathbb{Q}(\epsilon, \sqrt[3]{3})$. $B_1 = \{1, \epsilon\}$, $B_2 = \{1, \sqrt[3]{3}, \sqrt[3]{9}\}$, $B = B_1 B_2$.

20 Curs 13 - Nr. Liouville

Euler a definit numărele transcendente. **Liouville** a demonstrat existența numerelor transcendente.

Definiție 20.1 $x \in \mathbb{R}$ se numește **număr Liouville** dacă $\forall n \in \mathbb{N}^*, \exists p, q \in \mathbb{Z}, q > 1$, astfel încât:

$$0 < \left| x - \frac{p}{q} \right| < \frac{1}{q^n}.$$

Un număr Liouville poate fi aproximat destul de bine de un șir de numere raționale.

1844 : Liouville a demonstrat că toate numerele Liouville sunt transcendente, deci iraționale.

Teorema 20.1 Fie $f \in \mathbb{Z}[X]$, f ireductibil peste \mathbb{Q} , $\text{grad } f \geq 2$. Fie $\alpha \in \mathbb{R}$, $f(\alpha) = 0$. Fie $p, q \in \mathbb{Z}, q > 0$ fixate. Atunci $\exists c > 0$ ($c \in \mathbb{R}$), astfel încât:

$$\left| \alpha - \frac{p}{q} \right| > \frac{c}{q^{\text{grad } f}}, \quad c \text{ independent de } p \text{ și } q.$$

Demonstrație.

Fie $f = a_0 + a_1X + \dots + a_rX^r$ și $\alpha = \alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_r$ rădăcinile lui f , într-o extindere a lui \mathbb{Q} . Cazuri:

1. $\left| \alpha - \frac{p}{q} \right| \geq 1$, atunci iau $c = 1$ (sau puțin mai mic decât $q = 1$).
2. $\left| \alpha - \frac{p}{q} \right| < 1$, atunci:

$$\left| \alpha_i - \frac{p}{q} \right| = \left| \alpha_i - \alpha + \alpha - \frac{p}{q} \right| < |\alpha_i| + |\alpha| + 1, \forall i.$$

Fie $f = a_r(X - \alpha_1)(X - \alpha_2)\dots(X - \alpha_r) \Rightarrow$

$$f\left(\frac{p}{q}\right) = |a_r| \cdot \left| \frac{p}{q} - \alpha \right| \cdot \prod_{i=2}^r \left| \frac{p}{q} - \alpha_i \right| < |a_r| \cdot \left| \alpha - \frac{p}{q} \right| \cdot \prod_{i=2}^r (|\alpha_i| + |\alpha| + 1).$$

$$|a_r| \cdot \prod_{i=2}^r (|\alpha_i| + |\alpha| + 1) = c^{-1} \Rightarrow c > 0 \text{ și } c \text{ independent de } p \text{ și } q.$$

Obținem:

$$\left| f\left(\frac{p}{q}\right) \right| < c^{-1} \left| \alpha - \frac{p}{q} \right|. \quad (1)$$

Pe de altă parte,

$$\begin{aligned} f\left(\frac{p}{q}\right) &= \frac{1}{q^r} \underbrace{(a^r p^r + a^{r-1} p^{r-1} q + \dots + a_0 q^r)}_{\in \mathbb{Z}} \Rightarrow \\ \left| f\left(\frac{p}{q}\right) \right| &= \frac{1}{q^r} \underbrace{|a^r p^r + \dots + a_0 q^r|}_{\geq 1}, \end{aligned}$$

dacă $\frac{p}{q} \neq \alpha_i$ (altfel $f\left(\frac{p}{q}\right) = 0$), iar f ired $|\mathbb{Q}$.

Rezultă

$$\left| f\left(\frac{p}{q}\right) \right| \geq \frac{1}{q^r} \quad (2)$$

Din (1) și (2) rezultă:

$$\frac{1}{q^r} < c^{-1} \left| \alpha - \frac{p}{q} \right| \Rightarrow \frac{c}{q^r} < \left| \alpha - \frac{p}{q} \right|.$$

■

20.1 Criteriul Liouville

Numerele Liouville sunt transcendente

Demonstrație.

Fie α nr. Liouville $\Rightarrow \forall n (> \text{grad } f), \exists p, q \in \mathbb{Z}, q > 1$ astfel încât:
 $\left| \alpha - \frac{p}{q} \right| < \frac{1}{q^n}$.

Presupun α algebric $\Rightarrow \exists f = \text{Irr}(\alpha, \mathbb{Q}) \xrightarrow[\text{ant.}]{\text{Teor.}} \exists c > 0 : \left| \alpha - \frac{p}{q} \right| > \frac{c}{q^{\text{grad } f}}$.

Așadar obținem

$$\frac{c}{q^{\text{grad } f}} < \frac{1}{q^n} \Rightarrow c < \overbrace{q^{\text{grad } f - n}}^{< 0},$$

pentru că n este foarte mare. Contradicție!

Deci $\alpha \text{ trans}|_{\mathbb{Q}}$. ■

Exercițiu 20.1 Să se arate că $c = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{10^{n!}}$ (constantă Liouville) este transcendent peste \mathbb{Q} .

p

Rezolvare 20.1

Arăt că c este număr Liouville.

Fie $n \in \mathbb{N}^*$. Definim:

$$p_n = \sum_{j=1}^n 10^{n!j!}, \quad q_n = 10^{n!} > 0.$$

Atunci:

$$\begin{aligned} \left| c - \frac{p_n}{q_n} \right| &= \left| c - \sum_{j=1}^n 10^{-j} \right| = \sum_{j=n+1}^{\infty} \frac{1}{10^{j!}} \leq \sum_{j=(n+1)!}^{\infty} \frac{1}{10^j} \\ &= 10^{-(n+1)!} \sum_{j \geq 0} 10^{-j}. \end{aligned}$$

Dar

$$\sum_{k \geq 0} \frac{1}{b^k} = \frac{b}{b-1} \Rightarrow \sum_{j \geq 0} 10^{-j} = \frac{10}{9}.$$

Deci,

$$\left| c - \frac{p_n}{q_n} \right| \leq \frac{10}{9} 10^{-(n+1)!}.$$

Verifică că:

$$\left| c - \frac{p_n}{q_n} \right| < \frac{1}{(10^{n!})^n}.$$

$$n!n = n!n + n! - n! = n!(n+1) - n! = (n+1)! - n!.$$

Trebuie ca:

$$\frac{10}{9} 10^{-(n+1)!} < 10^{-(n+1)!+n!} \Leftrightarrow \frac{10}{9} < 10^{n!} \text{ (adevărat)}$$

Observație 20.1 $c = 0.1 \underset{\text{poziția}}{1} 1 \underset{1!}{0} 0 \underset{3!}{0} 0 \underset{4!}{1} 0 \dots 0 1 0$

Alte numere Liouville:

- $3.14000 \underset{3!}{1} 0 \dots 0 \underset{4!}{5} 0 \dots 0 \underset{5!}{9} \dots \underset{6!}{2} \dots$ (unde $\pi = 3.141592\dots$)
- Similar putem proceda cu orice alt număr infinit, punând zecimale nenule pe poziția $n!$ ($\forall n \geq 1$) și 0 în rest. De exemplu, pornind de la $12.299\dots 9\dots$, așez zecimalele pe poziția $n!$.
- Cardinalul mulțimii nr. Liouville este c (ca mulțimea tuturor șirurilor infinite de zecimale nenule). Totuși această mulțime are măsura Lebesgue nulă (1980, **J. Oxtoby**)

Numere transcendente celebre

- 1) $\pi = 3.141592\dots$ (1882, **Lindemann**)
- 2) e (1873, **Hermite**)
- 3) $0.123456789101112\dots$ (Nr. **Chapernowne**)
- 4) $\lg 2$ (în baza 10)
- 5) e^π
- 6) $2^{\sqrt{2}}$ (Nr. **Hilbert**)

Teorema 20.2 (**Gelfond-Schneider**)

Dacă a, b algebrice, $a \neq 0, 1$, $b \in \mathbb{Q}$, atunci a^b transcendent. (i^i exemplu)

7) $\sum_{k \geq 0} \frac{(-1)^k}{(2k+1)^2}$ (**Constanta lui Catalan**)

8) $\gamma = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{2} + \dots + \frac{1}{n} - \ln n \right) = 0.577215\dots$ (**Constanta lui Euler**)

Revenim la exemplul de la **6**), $i^i = e^{i \ln i}$, \ln este(se ia o determinare principală)

Sau: $e^{ix} = \cos x + i \sin x$, $x = \frac{\pi}{2} \Rightarrow e^{i \frac{\pi}{2}} = i \Rightarrow e^{-\frac{\pi}{2}} = i^i$.

Din teorema **Gelfond-Schneider** rezultă ca dacă a, c algebrice, $a \neq 0, 1$, atunci $\log_a c$ transcendent. (Exemplu: $\log_{10} 2$).

Fie $c = a^b$ cu a, c algebrice, $a \neq 0, 1 \Rightarrow b$ transcendent (altfel, b algebric $\xrightarrow{T.G.S} c$ transcendent) $\Rightarrow \log_a c$ transcendent.

Despre π

Să ne imaginăm o rasă de furnici vorbitoare. Acestea se așează una în spatele celeilalte, formând un șir infinit.

Prima furnică strigă "3" în $\frac{1}{2}$ min.

A doua "1" în $\frac{1}{4}$ min.

A treia "4" în $\frac{1}{8}$ min.

Fiecare furnică are pe spate numărul strigat de următoarea, dar $\sum_{i \geq 1} \frac{1}{2^i} = 1$, deci într-un minut, toate furnicile vor vorbi, ceea ce ar însemna că la sfârșitul minutului aflăm ultima cifră a lui π ! Dar π nu are o ultimă cifră!

Istoric: Hermite, Lindemann, Liouville, Wantzel, Wedderburn, Abel, Galois.

20.2 Seminar nr. 12

Probleme Grupuri rezolubile

Exercițiu 20.2 Fie $K \leq L$ ext. Galois, $[L : K] = p^m$, p prim. Atunci $\exists F_i : K = F_0 \leq F_1 \leq \dots \leq F_m = L$ astfel încât $\forall i [F_i : F_{i-1}] = p$ și $K \leq F_i$ ext. Galois.

Rezolvare 20.2

Avem $|G(K, L)| = [L : K] = p^m \Rightarrow G$ p -grup finit $\Rightarrow G$ rezolubil (finit)

$$\Rightarrow \exists \{e\} \leq H_1 \leq \dots \leq H_k = G,$$

cu $\forall i, H_i \triangleleft G$ și $[H_i : H_{i-1}] = p$.

Datorită coresp. Galois, obținem:

$$L^{\{e\}} = L \geq L^{H_1} \geq \dots \geq L^{H_k} = K.$$

Verificăm că $\forall i, [L^{H_i} : L^{H_{i+1}}] = p$.

Avem

$$G(L^H, L) = H \Rightarrow [L : L^{H_1}] = [G(L^{H_1}, L)] = |H_1| = p.$$

Apoi,

$$|H_2| = |H_1| \cdot |H_2 : H_1| = p^2 \Rightarrow [L : L^{H_2}] = p^2.$$

$$[L : L^{H_2}] = [L : L^{H_1}] \cdot [L^{H_1} : L^{H_2}] = p^2 \Rightarrow [L^{H_1} : L^{H_2}] = p.$$

Exercițiu 20.3 Fie $n \geq 1$, α rădăcină primitivă de grad n a lui 1. Determinați $G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\alpha))$, subgrupurile sale, subcorpurile corespunzătoare.

Caz particular $n = p$.

Rezolvare 20.3

$$\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\alpha).$$

Fie $u \in G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\alpha)) \Rightarrow u(\alpha)$ răd. primitivă a lui 1 $\Rightarrow |G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\alpha))| = \varphi(n)$.

Grupul $G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\alpha))$ e abelian, pentru că $u_1(\alpha) = \alpha^{k_1}$, $(k_1, n) = 1$;

$u_2(\alpha) = \alpha^{k_2}$, $(k_2, n) = 1$.

Rezultă că:

$$G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\alpha)) \simeq (U(\mathbb{Z}_n), \cdot)$$

$$u \rightsquigarrow k, (k, n) = 1, u(\alpha) = \alpha^k.$$

f izomorfism.

Subgrupurile lui $G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\alpha))$ corespund subgrupurilor lui $(U(\mathbb{Z}_n), \cdot)$.

Subcorpurile se determină din teorema fundamentală Galois.

Exercițiu 20.4 Fie $n \geq 1$, n par, α răd. primitivă de grad n a lui 1. Demonstrați echivalențele:

i) $|G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\alpha))| = \frac{n}{2}$;

ii) $n = 2^k$, adică orice extindere normală $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\theta)$ de grad n conține doar elemente construibile cu rigla și compasul.

Rezolvare 20.4

Din $|G(\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\alpha))| = \varphi(n)$, rezultă că avem de arătat echivalența:

$$\varphi(n) = \frac{n}{2} \Leftrightarrow n = 2^k, k \in \mathbb{N}^*.$$

" \Rightarrow "

$$n = p_1^{\alpha_1} \dots p_s^{\alpha_s} \Rightarrow \varphi(n) = n \left(1 - \frac{1}{p_1}\right) \dots \left(1 - \frac{1}{p_s}\right) \varphi(n) = \frac{n}{2} \Rightarrow 2 \prod_{i=1}^s \left(1 - \frac{1}{p_i}\right) = 1.$$

Presupun $s \geq 2$ și obținem:

$$1 = 2 \prod_{i=1}^s \left(1 - \frac{1}{p_i}\right) \Rightarrow 2(p_1 - 1) \dots (p_s - 1) = p_1 \dots p_s \text{ cu } p_1 < p_2 < \dots < p_s.$$

Așadar $p_s | 2(p_1 - 1) \dots (p_s - 1)$, dar p_s este mai mare față de toți termenii. Ceea ce rezultă că:

$$s = 1 \Rightarrow n = p_1^{\alpha_1} \Rightarrow 2 \left(1 - \frac{1}{p_1}\right) = 1 \Rightarrow p_1 = 2 \Rightarrow n = 2^{\alpha_1}.$$

Sau: $2(p_1 - 1) \dots (p_s - 1) = p_1 \dots p_s \Rightarrow \exists i : p_i = 2$.
Fie $p_1 = 2 \Rightarrow (p_2 - 1) \dots (p_s - 1) = p_2 \dots p_s$ (fals!).

” \Leftarrow ”

$$n = 2^k \Rightarrow \varphi(n) = 2^k \left(1 - \frac{1}{2}\right) = 2^{k-1}.$$

Exercițiu 20.5 Fie $P = X^4 + X^3 + X^2 + X + 1$ și $f = X^2P + P^2 \in \mathbb{Q}[X]$. Ce puteți spune despre rădăcinile lui f ?

Rezolvare 20.5

$$\begin{aligned} f &= P(X^2 + P) = P(X^4 + X^3 + 2X^2 + X + 1) \\ &= P(X^2 + 1)(X^2 + X + 1) = F_5 \cdot F_4 \cdot F_3 \end{aligned}$$

unde F_5 are gradul 4, F_4 și F_3 au gradul 2.

Rădăcinile sunt numere construibile cu rigla și compasul, pentru că

$$\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\epsilon) = \mathcal{C}_{F_{2^k}}.$$

Exercițiu 20.6 Fie $f = 15X^7 - 84X^5 - 35X^3 + 420X + 7 \in \mathbb{Q}[X]$. Stabiliți dacă $f = 0$ e rezolvabilă prin radicali

Rezolvare 20.6

f ireductibil (crit. **Eisenstein**, $p = 7$). Să vedem dacă f are 2 răd. în $\mathbb{C} - \mathbb{R}$ conjugate.

Calculăm derivata:

$$\begin{aligned} f'(X) &= 105X^6 - 420X^4 - 105X^2 + 420 \\ &= 105(X^6 - 4X^4 - X^2 + 4) \\ &= 105(X^2 + 1)(X - 1)(X + 1)(X - 2)(X + 2). \end{aligned}$$

f' are 4 răd. reale: $\pm 1, \pm 2$ și 2 răd. complexe.

Calculând $f(\pm 1)$, $f(\pm 2)$ aflăm punctele de maxim și de minim.

$$f(-2) = 215, f(1) = 323, f(-1) = -309, f(2) = -201.$$

f are 2 minime relative negative și 2 maxime relative pozitive și deci f schimbă semnul de 5 ori $\left(\lim_{x \rightarrow -\infty} f(x) = -\infty, \lim_{x \rightarrow \infty} f(x) = +\infty \right)$.

Așadar f are 5 răd. reale și 2 complexe conjugate $\Rightarrow G_f(\mathbb{Q}) \simeq S_5$ nu e rezolubil $\Rightarrow f$ nu e rezolvabilă prin radicali.

21 Curs 14

Extinderi transcendente. Gradul de transcendență

Definiție 21.1 Fie $K \leq L$. L este **extindere transcendentă** a lui K , dacă L nu este $\text{alg}|_K$.

Exemplu 21.1 $\mathbb{Q} \leq \mathbb{R}$ ($\exists e, \pi \in \mathbb{R}$, e, π $\text{transc}|_{\mathbb{Q}}$)

$$K \leq K(X), K \leq K(X_1, \dots, X_n).$$

Independența algebrică

Fie $S \subseteq L$ și $K \leq L$.

Definiție 21.2 S se numește **alg. independentă** peste K dacă elem. lui S nu sunt răd. ale unui polinom nenl, în mai multe nedeterminate, cu coeficienții din K .

Rezultă că S este format doar din elemente transcendente.

Așadar $\forall \{a_1, \dots, a_n\} \subset S$, dacă $f(a_1, \dots, a_n) = 0$, f cu coeficienți în K obținem $f = 0$.

1. $\{a\}$ $\text{indep}|_K \Leftrightarrow a$ $\text{transc}|_K$.

2. Nu orice mulțime de elemente transcendente este independentă.

De exemplu, $\{\sqrt{\pi}, 2\pi + 1\} \subseteq \mathbb{R}$ nu e $\text{alg indep}|_{\mathbb{Q}}$, deoarece

$$\begin{aligned} f(X_1, X_2) &= 2X_1^2 - X_2 + 1 \neq 0 \\ f(\sqrt{\pi}, 2\pi + 1) &= 2\pi - 2\pi - 1 + 1 = 0. \end{aligned}$$

Definiție 21.3 Fie $K \leq L$ ext. transcendentă. Extinderea se numește **pură** dacă $L = K(S)$, unde S $\text{alg indep}|_K$.

Fie $K \leq L$ și $S \subseteq L$.

Definiție 21.4 S se numește **bază de transcendență** a lui L peste K dacă:

1. S alg indep $|_K$ și
 2. $K(S) \leq L$ (mai spunem că S generează alg pe L)
- Pentru $K \leq K(X)$, o bază tr. este $\{X\}$.

Observăm că $\{X, X^2\}$ nu sunt alg indep, pentru că $\exists f(U, U) = U^2 - V$ cu răd. X, X^2 .

- Pentru $K \leq K(X_1, \dots, X_n)$, o bază trans. este $\{X_1, \dots, X_n\}$.

Teorema 21.1 Fie $K \leq L$ extindere transcendentă. Atunci, oricare două baze de transcendență ale lui L peste K sunt cardinal echivalente.

Definiție 21.5 Cardinalul unei baze de transcendență a lui L peste K se numește **gradul de transcendență** și este notat: $\text{grad } tr_K L$.

- Dacă L nu are o bază de transcendență finită, atunci $\text{grad } tr_K L = \infty$.
- Dacă $\text{grad } tr_K L = 0 \Rightarrow K \leq L$ și baza tr. este \emptyset .

Exemple

1. Fie $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(e, \pi)$. Atunci $\text{grad } tr_{\mathbb{Q}} \mathbb{Q}(e, \pi) \in \{1, 2\}$. (nu se știe dacă π și e sunt alg. independente).

2. Fie $\mathbb{Q} \leq \mathbb{Q}(\sqrt{2}, \pi)$. Atunci $\text{grad } tr_{\mathbb{Q}} \mathbb{Q}(\sqrt{2}, \pi) = 1$, pentru că $\sqrt{2} \text{ alg}|_{\mathbb{Q}}$.

3. $\{a \in \mathbb{C} \text{ sau } a \in \mathbb{R} \mid a \text{ alg}|_{\mathbb{Q}}\}$ numărabilă $\Rightarrow \mathbb{Q} \leq \mathbb{C}$ (sau $\mathbb{Q} \leq \mathbb{R}$) au grad tr. Gradul de transcendență oferă o idee intuitivă despre mărimea corpului L .

Teorema 21.2 Fie $K \leq L$ și $M, N \subseteq L$, M alg indep $|_K$. Echivalența:

i) $M \dot{\cup} N$ alg. indep $|_K$; (unde $\dot{\cup}$ reuniune disjunctă)

ii) N alg. indep $|_{K(M)}$.

Demonstrație. i) \Rightarrow ii) Fie f cu coeficienți în $K(M)$, $f(n_1, \dots, n_s) = 0$, $n_i \in N$. $\exists g$ cu coeficienți în K , astfel încât

$$f = g(m_1, \dots, m_r) \Rightarrow g(m_1, \dots, m_r)(n_1, \dots, n_s) = 0 \stackrel{\text{i)}}{\Rightarrow} g = 0 \Rightarrow f = 0.$$

ii) \Rightarrow i) Fie h cu coeficienți în K și $h(m_1, \dots, m_r, n_1, \dots, n_s) = 0$.

Notăm $h(m_1, \dots, m_r) = f$.

$\Rightarrow \cdot \} f$ are coef în $K(M)$ $f(n_1, \dots, n_s) = 0 \stackrel{\text{ii)}}{\Rightarrow} f = 0 \Rightarrow h = 0$.

Folosim acest rezultat în demonstrarea următoarei teoreme. ■

Teorema 21.3 Fie $K \leq F \leq L$ extindere transcendentă. Atunci :

$$\text{gradtr}_K L = \text{gradtr}_K F + \text{gradtr}_F L.$$

Demonstrație. Fie M bază $\text{tr}_K F$, N bază $\text{tr}_K L$, $M \cap N = \emptyset \Rightarrow$

N alg. indep $|_F \Rightarrow N$ alg. indep $|_{K(M) \subseteq F}$.

Arătăm că $M \cup N$ bază $\text{tr}_K L$.

Conform teoremei anterioare, $M \cup N$ alg indep $|_K$.

Să mai arătăm că $K(M \cup N) \leq_{\text{alg}} L$.

Avem

$$F(N) \leq_{\text{alg}} L \text{ și } K(M) \leq_{\text{alg}} F$$

$$\Rightarrow K(M)(N) = K(M \cup N) \leq_{\text{alg}} F(N) \leq_{\text{alg}} L \Rightarrow K(M \cup N) \leq_{\text{alg}} L.$$

Deci, $M \cup N$ bază $\text{tr}_K L$. ■

Observație 21.1 Fie $K \leq L$ și $y_1, \dots, y_n \in L$ astfel încât y_1, \dots, y_n alg. indep $|_K$.
Atunci \exists izom

$$K(X_1, \dots, X_n) \xrightarrow{\varphi} K(y_1, \dots, y_n)$$

$$X_i \longrightarrow y_i$$

$\text{Ker}\varphi = 0$ din definiția alg. indep.

Teorema 21.4 Fie S bază tr. a lui L peste K (unde $K \leq L$). Atunci S este o mulțime maximală alg. indep $|_K$ și reciproc.

Demonstrație.

" \Rightarrow " S este alg. indep $|_K$.

Să mai arătăm că S este maximală alg.indep.

Fie $y \in L - S$. Cum y alg $|_{K(S)} \Rightarrow \exists f \neq 0, f(y) = 0$ cu coef în $K(S) \Rightarrow S \cup \{y\}$ alg. dep.

Deci S e maximală alg. indep.

" \Leftarrow " Arătăm că $K(S) \leq_{\text{alg}} L$.

Fie $y \in L - S \xrightarrow{\text{ip}} S \cup \{y\}$ alg. dep \Rightarrow

$$\exists f \neq 0, f(s_1, \dots, s_n, y) = 0 \Rightarrow y \text{ alg}|_{K(S)}.$$

■

Teorema 21.5 Fie $K \leq L, S \subseteq L$. Echivalența:
submulțime

1. S bază tr. a lui L peste K ;
 2. S minimală, astfel încât $K(S) \underset{\text{alg}}{\leq} L$.
- (S mulțime minimală de gen. alg ai lui L peste K)

Demonstrație.

1) \Rightarrow 2) Arăt că $\forall a \in S$, $S - \{a\}$ nu generează alg peste L , adică

$$K(S - \{a\}) \underset{\text{transc}}{\leq} L.$$

S alg indep $\Rightarrow a$ transc $|_{K(S - \{a\})} \Rightarrow K(S - \{a\}) \underset{\text{transc}}{\subseteq} L$.

Presupunem a alg $|_{K(S - \{a\})} \Rightarrow \exists f \neq 0$, $f(a) = 0$, f cu coeficienți în $K(S - \{a\}) \Rightarrow S$ alg dep, fals!

2) \Rightarrow 1) Vrem să arătăm că S alg. indep $|_K$.

Preupunem S alg. dep $|_K \Rightarrow \exists s_1, \dots, s_n \in S$,

$$\begin{aligned} f &\in K[X_1, \dots, X_n], f \neq 0, f(s_1, \dots, s_n) = 0 \\ &\Rightarrow f(s_2, \dots, s_n)(s_1) = 0 \Rightarrow s_1 \text{ alg} |_{K(s_2, \dots, s_n)}, \end{aligned}$$

unde

$$f(s_2, \dots, s_n) \in K[s_2, \dots, s_n] - \{0\}.$$

Așadar obținem că

$$\begin{aligned} s_1 \text{ alg} |_{K(S - \{s_1\})} &\Rightarrow K(S - \{s_1\}) \underset{\text{alg}}{\subseteq} K(S) \underset{\text{alg}}{\subseteq} L \Rightarrow \\ &\Rightarrow K(S - \{s_1\}) \underset{\text{alg}}{\subseteq} L \text{ (contrazice 2)}. \end{aligned}$$

■

Problemă 5 Fie $K = \mathbb{C}$ și $F = \mathbb{C}[X][Y]/(f(X, Y))$, unde $f(X, Y) = Y^2 - (X - a)(X - b)(X - c)$, f ireductibil, $f \neq 0$ în $\mathbb{C}[X, Y] \Rightarrow F$ corp. $\{\hat{X}\}, \{\hat{Y}\}$ baze tr. pentru $F \Rightarrow \text{grad } \text{tr}_{\mathbb{C}} F = 1$. $\left(f(\hat{X}, \hat{Y}) = 0 \right)$.

21.1 Seminarii nr. 13, 14

Istoric:

Tartaglia (Nicola Fontana)
Cardano
Ferrari
Euler, Gauss.

Exercițiu 21.1 Arătați că următoarele sisteme sunt sisteme de generatori pentru \mathcal{S}_n :

- i) $A = \{(1\ 2), (1\ 3), \dots, (1\ n)\}$;
- ii) $B = \{(1\ 2), (2\ 3), \dots, (n-1\ n), (n\ 1)\}$;
- iii) $C = \{(1\ 2), (1\ 2\dots n)\}$;
- iv) $D = \{(1\ 2), (2\ 3\dots n)\}$.

Rezolvare 21.1

- i) $\forall \sigma \in \mathcal{S}_n, \sigma = (i_1, j_1)(i_2, j_2)\dots(i_k, j_k)$.

Dar, $(i_r, j_r) = (1\ i_r)(1\ j_r)(1\ i_r)$ (introduc 1 peste tot).

- ii) Arătăm că $A \subset [B]$.

Fie $(1\ k) \in A$.

$$(1\ k) = (1\ 2)(2\ k)(1\ 2) \text{ (introduc 2 peste tot)}$$

$$(2\ k) = (2\ 3)(3\ k)(2\ 3) \text{ (introduc 3 peste tot)}$$

...

$$(k-2\ k) = (k-2\ k-1)(k-1\ k)(k-2\ k-1) \text{ (introduc } k-1 \text{ peste tot)}$$

Conform celor de mai sus, rezultă că $(1\ k) \in [B]$.

- iii) Arătăm că $B \subset [C]$.

Notăm $\alpha = (1\ 2\dots n), \sigma_1 = (1\ 2)$.

Avem

$$\sigma_2 = \alpha\sigma_1\alpha^{-1} = (\alpha(1)\ \alpha(2)) = (2\ 3) \in [C] \text{bf*}$$

(2)

$$\sigma_3 = \alpha\sigma_2\alpha^{-1} = (\alpha(2)\ \alpha(3)) = (3\ 4)$$

...

$$\sigma_s = \alpha\sigma_s\alpha^{-1} = (\alpha(s-1)\ \alpha(s)) = (s\ s+1).$$

Deci $B \subset [C]$.

- iv) $C \cap D = \{(1\ 2)\}$.

$$(1\ 2\ 3\dots n) = (1\ 2)(2\ 3\dots n) \Rightarrow C \subset [D].$$

Observație 21.2 (*) Pentru $\sigma = (i_1 \dots i_r)$ și $\alpha \in \mathcal{S}_n$.

$$\alpha\sigma\alpha^{-1} = (\alpha(i_1) \dots \alpha(i_r))$$

Verific astfel:

$$\alpha\sigma\alpha^{-1}(\alpha(i_s)) = \alpha\sigma(i_s) = \alpha(i_{s+1}).$$